

HALKIN KURTULUŞU

7 Ağustos 1978
400 KURUŞ

121

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

"ÜÇ DÜNYACI" REVİZYONİZM KARŞI-DEVRİMLE BİR KERE DAHA BİRLEŞTİ

TİKP-AYDINLIKÇILAR, OKTAY VE FAYSAL'I ŞAHDAMARLARINDAN VURARAK KATLETTİLER

Adana'da binlerce emekçi haykırdı: "Kahrolsun Aydınlık-TİKP revizyonistleri !"

(BU KONUYLA İLGİLİ HABER VE RESİMLERİMİZ 8. SAYFADA)

● TİKP - Aydınlık çetesi tertiplerine 7 temmuzda başladı. Proleter Devrimcilerin afişleri 5 ay öncesine ait «Aydınlık çıkıyor» afişleriyle kasıtlı olarak kapatıldı.

● 9 Temmuz'da Aydınlık 5 Proleter devrimciyi polise ihbar ederek kışkırtıcı yayınını sürdürdü.

● DLB Başkanı olayla ilgili özeleştiri yaptı. Ancak tertipçi Aydınlık haberi proleter devrimcilerin özür dilediği şeklinde verdi ve Halkın Kurtuluşu hakkındaki kışkırtıcı yayınına devam etti.

● 26 Temmuz'da Aydınlıkçılar Meydan mahallesinde 1 ay önceki olayları konu eden ve Halkın Kurtuluşuna küfür dolu kışkırtıcı bir bildiri dağıtarak hazırlıklarını sürdürdüler.

● 30 Temmuz günü Aydınlık-TİKP çetesinden katiller gazeteye sarılı bıçak ve satırlarını çıkararak 4 proleter devrimciyi boyunlarından vurdular. Yaralılardan Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci öldü.

● Katil Namık Kemal Koç'un «Biz buraya öldürmeye geldik» sözü ve yaralıların dördününde aynı öldürücü noktadan, boyunlarından yaralanması tertibin açık delilleridir.

YAZISI 7. SAYFADA

YAVUZLAR MAHALLESİNDEN GELİYORLARDI

Oktay ve Faysal yoldaş, TİKP-Aydınlık çetesine mensup kişilerce katledilmeden birkaç saat önce Yavuzlar Mahallesindeki bir çatışmaya önderlik ediyorlardı. Yoldaşlarımızın, Yavuzlar Mahallesinin emekçi halkıyla birleşerek faşist çeteleri darmadağın ettiği sıralarda Aydınlıkçı karşı-devrimciler, Meydan Mahallesinde devrimcilere karşı düzenleyecekleri saldırının hazırlıklarını yapıyorlardı. Yoldaşlarımız, devrim için, Yavuzlar emekçi halkı için hayatlarını ortaya koyarak sayıları 300'ü bulan Adana'nın en azılı faşistleriyle saatlerce süren bir çatışmaya girdikleri sıralarda Aydınlıkçı hainler, karşı-devrim için, faşist diktatörlük için daha iyi hizmetin planını yapıyorlardı.

Yavuzlar Mahallesindeki çatışmanın sonucunda, devrimciler ve Yavuzlar emekçi halkı faşistleri dağıtarak, mahalledeki açmak istedikleri Ülkü Ocakları'nı darmadağın ettiler.

Bu çatışmadan sonra yoldaşlarımız, evlerinin bulunduğu Meydan Mahallesine geldiler. Fakat kendilerini hain tuzaklar bekliyordu. Başını DGB Başkanı Namık Kemal Koç ve DLB Başkanı Bülent Aloğlu'nun çektiği karşı-devrimci çete yoldaşlarımızın kanına girdi. Onları kalleşçe katlettiler. MHP'li faşistlerin ve faşist polisin başaramadığını bu "sol" maskeli karşı-devrim uşakları başardı.

Fakat yoldaşlarımız, devrimci serefiyle öldüler. Arkalarında onurlu bir mücadele mirası bıraktılar. Namık Kemal Koç, Bülent Aloğlu ve benzerleri ise şerefsizlikleriyle yaşıyorlar.

Oktay Çiğdemal

Oktay Çiğdemal yoldaş, 1960 yılında Adana'nın Yeşilyuva Mahallesinde doğdu. Yoksul bir ailenin çocuğuydu. Halkın yoksulluk ve acı içinde geçen hayatı, ona yabancı değildi.

Devrimci mücadeleye Adana Motor Meslek Lisesinde katıldı. İkinci sınıfta iken Halkın Kurtuluşu'nu sattığı için Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından tutuklandı. Poliste ve mahkemede kararlı, boyuneğmez örnek bir tavır takındı. Devrime ve Marksizm-Leninizme sonsuz bir inanç ve bağlılık duyuyordu.

Faşist diktatörlük, Oktay'ı ikinci kez, İ.Gökhan Edge' olayından tutukladı. Bir hafta işkence gördü. Faşistler, ağzından tek bir kelime alamadılar. 5 ay tutuklu kaldı. Mücadeleye orada da devam etti. Artık sınavlardan geçmiş, sevilen, saygı duyulan bir gençlik önderiydi. Adana gençliğini devrim yoluna seferber etmede gecesini-gündüzüne katıyor, durmadan çalışıyordu. Kararlı bir Marksist-Leninistti. Proleter devrimci safları terk eden ağabeysine karşı başta kendisi olmak üzere bütün aile fertleri tavır aldılar; oportünizme karşı Marksizm-Leninizmi savundular. Adana gençliği bu fedakar, çalışkan ve yiğit önderini, Adana Liseli Öğrenciler Birliği'nin(ALÖB) başkanı olarak seçti. "Üç Dünyacı" oportünistlerin yoldaşımızı kahpece katlinden önce ALÖB'de görevi başındaydı.

Faysal Kelleci

Faysal Kelleci yoldaş, 1961 yılında Adana'nın Karayusuflu Köyünde doğdu.

Daha ortaokuldayken, devrimci mücadeleye katıldı. 1975 yılında Deniz Gezmiş Lisesi'ne (eski Adana Erkek Lisesi) kaydoldu. Kısa sürede lisedeki mücadelenin önderi haline geldi. Liseli gençler, bu çalışkan, zeki, inançlı Karayusuflu gencin etrafında birleştiler.

Faysal, Adana YDGD kurulduktan sonra devrimci mücadeleye daha büyük bir hızla atıldı. Arkadaşları onun Liseli Öğrenciler Birliği'nin yönetiminde görev almasını istediler. Yaşı tutmadığı için giremedi. "Üç Dünyacı" revizyonistler tarafından kolu parçalanarak ve şahdamarı kesilerek canice öldürülmeden önce yeni kurulan Meydan Yurtsever Gençlik Derneği'nde Sekreter olarak görev yapıyordu.

HALKIN KURTULUŞU

Aydınlık-TİKP: karşı-devrimin taze kuvveti

Haberler birbiri ardına geliyor:

Çinli revizyonistler, Arnavutluk'a boyun eğdirebilmek ve Arnavutluk'ta sosyalizmi boğabilmek üzere, iki ülke arasındaki anlaşmaları tam bir büyük devlet şovenizmiyle hareket ederek, tek taraflı olarak feshettiler. Arnavutluk'a olan yardımı kestiler, uzmanları geri çektiler.

"Üç Dünyacı" Aydınlık-TİKP taraftarları Adana'da iki Marksist-Leninisti satırla boyunlarına vurarak alçakça katlettiler.

Revizyonist "Üç Dünya Teorisi", sadece sözü edilen, kabul edilmesi için diğer parti ve hareketlere dayatılan sahte bir teori olmaktan çıkmış, bütünüyle karşı-devrimci bir pratiğe dönüşmüştür.

Bu durum hiç de şaşırtıcı değildir.

Gerçek Marksist-Leninist parti ve hareketler, bu teorinin özünü, neyin teorisi olduğunu ve savunulmasının nereye götüreceğini en açık bir şekilde ortaya koymuşlardı. Sosyal pratik ve gelişmeler, Marksist-Leninistleri tamamiyle doğrulamıştır.

Bu teorinin dolaysız sonuçları, Marksizm-Leninizmden her konuda tam bir sapma, proletarya enternasyonalizminin bir kenara itilmesi, büyük devlet şovenizminin, hegemonyacılığın benimsenmesi, dünyadaki emperyalist ve gerici güçlerle tam bir yakınlaşma ve işbirliğine girişilmesi ve uluslararası planda devrim ve kurtuluş güçlerine yardım ve destekten el çekme olmuştur.

"Üç Dünya" revizyonistleri bugün gelinen aşamada, komünizm davasını boğabilmek üzere, gerek uluslararası planda, gerekse tek tek bütün ülkelerde, bütün karşı-devrimci, gerici güçlerle el ele vermişlerdir.

Onlar, bugün emperyalist-revizyonist sistemin derin bir ekonomik-siyasi bunalım içinde debelendiği şartlarda, uluslararası emperyalist-revizyonist burjuvazinin ortakları, dünya devrim cephesi içindeki, sosyalist ülkeler, dünya proletaryası, ezilen uluslar ve halklar içindeki <u>yeni</u> müttefikleri, <u>yeni</u> yardımcılarıdırlar.

"Üç Dünyacı" revizyonistler dünya devriminin, dünya proletaryasının önderi uluslararası komünist hareketin saflarını bölerek, birçok komünist partisinde kargaşılık yaratarak, partiler içinde yıkıcı anti-parti gruplar ör-

De.sa.7.sü.6'da

Faşist diktatörlük uşaklarını koruyor

Aydınlık-TİKP, 30 Temmuz'da iki proleter devrimciyi katletmesinden sonra en büyük yardımı faşist diktatörlüğün kurumlarından ve Kontr-gerillayla işbirliği bilinen burjuva gazetelerden gördü. Bu cinayet aynı zaman da karşı-devrimcilerin Adana'da proleter devrimcilere karşı başlattığı genel bir saldırının başlangıcı oldu.

KATİLLERİN DERNEKLERİ AÇIK, AYDGD, ALÖB KAPATILDI

Cinayetten sonra 1 Ağustos'ta Adana Valiliği Ad. YDGD, ALÖB, Meydan Mahallesi YDGD, AdYDGD'nin iki lokali için süresiz kapatma kararı aldı. Ad. YDGD'nin bulunduğu hanın kapısını mühürleyerek handaki Adana Yurtsever Sanatçılar Birliği ve devrimci yayınlar satan bir

Dev.sa.7.sü.3'de

Bütün demokratları, ilericileri, demokratik kuruluşları göreve çağırıyoruz:

Olayı araştırın ve gerçekleri açıklayın

Aydınlık-TİKP taraftarları, Adana'da 2 proleter devrimciyi katletti.

Bu, bu hareketin bugün savunduğu siyasi çizginin ayrılmaz bir parçasıdır. Aydınlık-TİKP'nin "Üç Dünya Teorisi", Amerikan emperyalizmine, faşist diktatörlüğe hizmetin, devrim düşmanları, demokrasi düşmanları ile ittifakın, devrime, demokrasi ve halk güçlerine saldırının teorisidir.

Amerikan emperyalizmi hakkında hayaller yayan, NATO'nun, AET'nin desteklenmesini savunan, Giesel'den, Pinoşe'ye kadar, Mobutu'dan, kaşarlanmış eski Nazi Strauss'a kadar bütün azılı gericileri devrim ve halk dostu ilan eden bu teorinin ve savunucularının bugün geldiği yer açıktır.

Diğer birçok ülkede olduğu gibi, "Üç Dünyacı"lar, ülkemizde de faşizmi, faşist diktatörlüğü desteklemektedirler.

Bunların Adana'da proleter devrimcilere saldırısı ve iki proleter devrimciyi katletmeleri bir tesadüf değildir. Birkaç sorumsuzun işi de değildir. Bu saldırı, savunulan çizginin bir sonucudur ve faşistlerin ve sosyal-faşistlerin devrimci harekete saldırılarından sadece daha değişik bir "sosyalist" maskesi taşımasıyla ayrılmaktadır.

Uzun bir süredir devrimcilere, faşistlerin saldırılarının yanında "sol" maskeli saldırılar düzenleniyor.

1 Mayıs 1977 öncesi faşist-revizyonist ortak provokasyonu hazırlığının bir parçası olarak 2 proleter devrimci, Sadık Canarslan, İdris Türkoğlu İGD'li beslemeler tarafından katledildi.

Daha sonra gene İGD'li beslemeler, proleter devrimci bir öğrenci, Yusuf Ekinci'yi İzmir'de katlettiler.

Şimdi de Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci, Aydınlık-TİKP taraftarlarınca katledildi.

Bu olaylar <u>"sol" içerisinde fraksiyon çatışması değildir.</u> Böyle ele alınması bütünüyle hatalı ve yanıltıcıdır. Bunlar iki süper devlete hizmet sunan akımlardır. Halk ve demokrasi cephesi içinde değil, bugün halk düşmanlarının cephesinde yer almaktadırlar.

Aydınlık-TİKP şimdi faşist Göebbels'in peşinden yürüdüğünü bir kere daha ortaya koyuyor. Gerek Adana'daki iğrenç cinayet hakkında, gerekse, başka olaylarla ilgili düzmece, yalan haberler yayıyor, kışkırtıcılık yapıyor.

Gerçekler ortadadır. Meydan Mahallesi halkı olayın şahididir. Gerçekler devrimcidir.

Kısa bir araştırma, olayın ve saldırganların niteliğini açık bir şekilde ortaya koyacaktır.

Bütün demokratları, ilericileri, demokratik kuruluşları bu olayın gerçeklerini araştırmaya, doğruyu bulmaya ve açıklamaya çağırıyoruz.

Bu, demokrasi mücadelesinin bir parçası ve gereğidir.

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi ve Arnavutluk hükümetinin Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi ve Çin hükümetine mektubu»açıklandı

Uluslararası komünist hareket açısından geçtiğimiz haftanın en önemli olayı, şüphesiz ki, Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi ve Arnavutluk Hükümeti tarafından Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi ve Çin Hükümetine gönderilen ve dünya kamuoyuna da açıklanan mektuptur.

Bilindiği gibi revizyonist "Üç Dünya Teorisi"ni formüle eden ve bu karşı-devrimci teorinin yol göstericiliğinde bir politika izleyen Çinli revizyonistler uzun bir süreden beri proleter enternasyonalizminin temel ilkelerini tamamen bir kenara atmışlar, dünya proletaryasının ve ezilen halkların ve ulusların sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesine karşı, dünya gericiliği ile birleşmişler ve büyük devlet politikası izlemeye başlamışlardı. Aynı zamanda uluslararası komünist hareketi bölmüşler ve başta Arnavutluk Emek Partisi olmak üzere birçok Marksist-Leninist partiye anti-Marksist "Üç Dünya Teorisi"ni zorla dikte etmeye çalışmışlardır. Fakat AEP ve onun önderliğindeki Arnavutluk halkı, Çinli revizyonistlerin baskı ve tehditlerine boyun eğmemiş, karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"ni kararlılıkla reddederek Marksizm-Leninizmin bayrağını yükseltmiş ve Çinli revizyonistlerin izlediği büyük devlet politikasına karşı çıkmıştı. Bunun üzerine Çin yönetimi Arnavutluk halkını ve Emek Partisi'ni Marksizm-Leninizm yolundan ve proleter enternasyonalizminin ilkelerinden ayıramayacağını anlayan Deng Siao-ping revizyonist çetesi Arnavutluk'a bir nota vererek, Çin Halk Cumhuriyeti ile Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti arasında imzalanan anlaşmaları tek taraflı olarak iptal etmişler ve Arnavutluk'ta bulunan bütün Çinli uzmanları çekmişler ve her türlü askeri ve ekonomik yardımı kesmişlerdir.

29 Temmuz 1978'de, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'ne ve Çin Hükümetine gönderilen ve dünya kamuoyuna da açıklanan mektupta, Arnavutluk Emek Partisi ve Arnavutluk Hükümeti, 7 Temmuz 1978 tarihinde verilen Çin Nota'sını cevaplandırmaktadır.

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi ve Arnavutluk Hükümetinin Mektubu'nda, "Çin tarafının notasında belirtilen kanıtların hiç bir şekilde gerçeğe uymadığı" açıklanmakta, ve "Arnavutluk'a verilen yardım ve kredilerin durdurulmasının gerçek nedenleri, Çin Notasının göstermeye çalıştığı gibi sadece teknik değildir. Tersine derin bir siyasi ve ideolojik özelliğe sahiptir" denilmektedir.

Mektup'ta Çin Notasındaki teknik nedenler ve "8 Olay" tek tek cevaplandırıldıktan sonra, Çin'in Arnavutluk'a yardımı kesmesinin gerçek nedeni şöyle açıklanmaktadır:

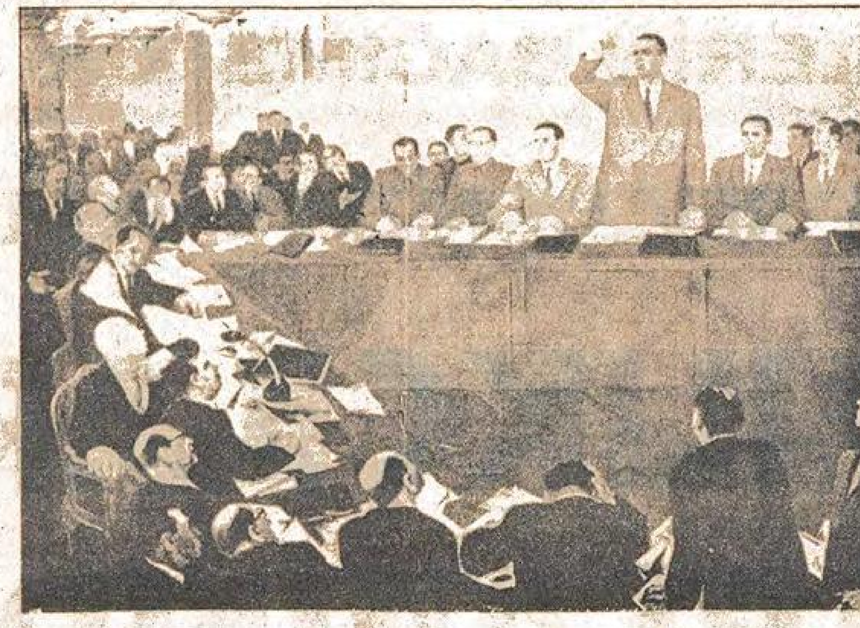
"Çin'in Arnavutluk'a yardımı kesme kararının gerçek nedeni, Arnavutluk Emek Partisi ile farklılıklarda ve ideolojik, siyasi çelişkilerde, Çin yönetiminin kendi görüş ve çizgisini Arnavutluk Emek Partisi'ne zorla kabul ettirmek için giriştiği çabaların başarısızlığında yatmaktadır. İşte tam olarak Çin yönetimi, sosyalist Arnavutluk'a boyun eğdiremediği için öfkelidir ki, şimdi Arnavutluk'la sosyalizmin gelişmesini engellemek ve intikam almak istemektedir. Ama bu eylemi ile anti-Marksist ve karşı-devrimci yüzünü daha da açığa çıkarmaktadır."

Arnavutluk Emek Partisi ve Arnavutluk Hükümetinin dünya kamuoyuna da açıklanan 56 sayfalık mektubunun büyük bir bölümü Çinli revizyonistlerin bugün izlemekte oldukları ideolojik ve siyasi çizgiye, bunun tarihsel süreç içerisindeki oluşmasına ve köklerine, dış politikalarına, tarihsel süreç içerisinde Çin-Arnavutluk ilişkilerine ve Tito, Kruşçev ve Brejnev revizyonistlerine karşı yürütülen mücadelede iki partinin izlediği tutuma ayrılmıştır.

Arnavutluk Emek Partisi'nin çeşitli dönemlerde ve çeşitli konularla ilgili olarak Çin Komünist Partisi'ne yazdığı mektuplardan bölümler de aktarılan belgede, Çin'deki Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin genel bir değerlendirilmesi yapılmakta ve bu konuda AEP'nin görüşleri anlatılmaktadır.

Bu konuda şunlar söylenmektedir:

"Partimiz, Mao Zedung'un kendisinin isteği ile Kültür Devrimi'ni destekledi. Mao Zedung, Çin'in çok büyük bir tehlikeyle karşı karşıya olduğunu ve sosyalist güçlerin mi, yoksa revizyonist güçlerin mi Çin'de zafer kazanacağının hâlâ belli olmadığını söyledi. (Arnavutluk Partisi ve Hükümeti heyetiyle Mayıs 1966'da yapılan bir görüşmenin tutanağından). Arnavutluk Emek Partisi, Çin'e büyük sarsıntılar geçirdiği ve birleşik emperyalist-revizyonist cephe tarafından vahşi saldırıya uğradığı tehlikeli bir dönemde yardım etti. Arnavutluk Emek Partisi, partide ve iktidarda ana noktaları ele geçirmiş olan kapitalist ve revizyonist unsurların tasfiyesi için Kültür Devrimi'nin genel çizgisini destekledi. O, bununla, bu devrimin temelinde olan birçok ilke sorununda ve kullanılan yöntemlerde aynı düşüncede olmamasına rağmen yaptı. Partimiz, Kültür Devrimi'nin, işçi sınıfının ve onun önderi Komünist Partisinin önderliğinde gerçek devrimci mücadele yolunu bulacağına inanarak Kültür Devrimi'ni destekledi. Bütün Büyük Kültür Devrimi dönemi, Çin'de sosyalizm için çok güç bir dönemdi ve bu ülkede karmaşık ve kargaşa içinde bir ortam egemendi. Bu durum burjuva demokratik devrimin ilerletilmesi için mücadele dönemi boyunca ve 1949'dan sonra Çin'de iktidarı daha sonraki gelişmesinde izlemesi gereken yolda Çin Komünist Partisi içinde ilkelere aykırı olarak süren hizipçi mücadelenin mantıki sonucuydu.

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin yüce fikirleri ve Marksist-Leninist ideoloji, Çin Komünist Partisi için, Çin'in somut koşullarındaki eyleminin ekseni, bir pusula, bir örnek olmaları gerekirken olmadı. Sonuçta Partinin Marksist-Leninist çekirdeği dahi tehlikeli bir şekilde kötüye itildi. Bu, Marksist-Leninist olmayan değişik görüşlere sahip hiziplerin, kişilerin ve grupların iktidar için kargaşa içinde sınırsız bir mücadelesine yol açtı. Bu, Çin'de sosyalizmin temellerinin kurulmasını ciddi biçimde engelledi. Çin Komünist Partisi'nin ve Çin Devletinin içine düştüğü siyasi, ideolojik ve örgütsel bu kargaşa sonucunda kapitalist ve revizyonist unsurlar parti, iktidar ve ordu içinde kilit mevzileri ele geçirdiler. Mao Zedung'un kendisinden esinlenen ve onun önderlik ettiği Kültür Devrimi işte bu koşullarda patlak verdi.

Arnavutluk Emek Partisi, Kültür Devrimi'nin genel stratejisini destekledi. Partimizin, bu devrimin her bir taktiğini değil, stratejisini desteklediğini vurgulamak istiyoruz. Partimiz, Çin'de sosyalizm davasını kararlılıkla savundu, kardeş Çin halkını, Çin Komünist Partisi'ni ve devrimi savundu. Ama Partimiz iktidarı yeniden ele geçirmek için açık ya da gizli biçimde, hatta bazen silahlarla çatışan ve birbirine giren anti-Marksist grupların hiç birinin hizipçi mücadelesini asla desteklemedi.

Çoğu durumda Kültür Devrimi, anlayış ve eylem olarak, proletarya diktatörlüğünün kurulması için mücadele eden işçi sınıfının gerçek partisinin önderlik etmediği ve ilkelere uygun olmayan bir mücadele olarak gelişti. Bu hizipçi gruplar arasındaki çatışmaların sonucunda Çin'de iktidar, burjuva ve revizyonist grupların eline geçti.

Şimdiki Çin yönetimi, kendi arzusuna göre ve kendisine özgün nedenlerden dolayı, Arnavutluk Emek Partisi'ni Kültür Devrimi'ni mahkum etmeye zorladı ve zorlamaktadır. Arnavutluk Emek Partisi, bu buyruğu hiç bir zaman kabul etmeyecektir. Partimiz ve dünyadaki bütün devrimciler, Çin Komünist Partisi'nin bu Kültür Devrimi'nin her bir incelemesini yapmasını beklemektedir. Çin Komünist Partisi'nin bu devrimi yönlendiren düşünceler, bunu yapan ve yöneten grup ve kişiler, bu devrimin karşı çıktığı kişiler hakkındaki gerçeği söylemek ve bu konularda çok açık tavır takınmak cesareti göstermesini beklemektedir. Çin Komünist Partisi yönetimi, bununla ilgili hiç bir şey yapmadı, çünkü olayların Marksist-Leninist gerçek yorumu düşüncesi onu korkuya itmektedir."

"Amerikan emperyalizmi ile yakınlaşmadan ve Amerika Birleşik Devletleriyle müttefiklerine açılmadan sonra Çin Komünist Partisi yönetimi, anti-Marksist ve karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"ni ilan etti" denilen Mektup'ta, 1962-1972 dönemi arasında Çin siyasetinin ekseninde meydana gelen üç değişikliğe işaret edilmektedir. Bu konuyla ilgili bölümde şöyle denilmektedir:

"1962-1972 arasında, 10 yıl içinde Çin siyasetinin ekseni üç defa değişti. Başlangıçta Çin Komünist Partisi, 'Amerikan emperyalizmi ve müttefiklerine karşı Sovyet revizyonistleri ve diğerleriyle dahi birleşik cephe' stratejik formülüne sarılıyordu. Daha sonra Çin Komünist Partisi, 'Amerikan emperyalizmi, Sovyet revizyonizmi ve değişik ülkelerdeki gericiliğe karşı bütün ülkeler proletaryası ve devrimci halklarının çok geniş birleşik cephesi' sloganını attı. Nikson'un Çin'e yaptığı ziyarete Çin stratejisi yeniden "geniş birleşik cepheden" söz etmekte ve bu sefer bu cepheye Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı Amerika Birleşik Devletleri'da dahil "birleştirilecek" bütün güçleri sokmaktan söz etmektedir.

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi ve Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti Bakanlar Kurulu imzasını taşıyan Mektup şöyle sona ermektedir:

"Çin yönetiminin tezleri ve entrikaları başarısızlığa uğrayacaktır. Arnavutluk'a karşı giriştiği gerici davranış bütün dürüst insanların bilincinde tepki yaratmaktadır. Sosyalist Arnavutluk, kuşatma altındadır, ama yalnız değildir. Çünkü dünya proletaryasının, özgürlüğe aşık halkların dünya üzerindeki bütün dürüst insanların saygı ve sevgisi durmadan çoğalacaktır. Davamız haklıdır. Sosyalist Arnavutluk zafer kazanacaktır."

Adana'da iki devrimci yoldaşın "Üç Dünyacı" revizyonistler tarafından katledilişi ile ilgili haberlere geniş yer ayırdığımız için Mektubun bir özetini ve ana noktalarını gazetemizin bu sayısında yayınlayamıyoruz.

"ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ VE ARNAVUTLUK HÜKÜMETİNİN, ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ VE ÇİN HÜKÜMETİNE MEKTUBU"nun tam metni önümüzdeki günlerde Halkın Kurtuluşu Yayınları arasında yayınlanacaktır.

AYDINLIK GAZETESİ: YALAN VE DEMAGOJİ MAKİNASI

Arnavutluk Emek Partisi ve Arnavutluk Hükümetinin, Çin Komünist Partisi ve Çin Hükümetine gönderdiği mektubun 29 Temmuzda dünya kamuoyuna açıklanmasından sonra dünyadaki ve ülkemizdeki birçok gazete ve basın ajansı bu 'olaya' yer verdiler ve çeşitli günlük gazetelerde ve basın ajanslarında 'Mektup' ile ilgili haber ve yorumlar çıktı.

Ülkemizde Arnavutluk Emek Partisi'nin ve Arnavutluk Hükümetinin mektubu ile ilgili haber ve yorumlara yer veren gazetelerden biri de günlük Aydınlık gazetesi oldu.

Birçok gazete burjuva objektifliği sınırları içerisinde mektubun içeriğini yansıtmaya çalışırken, Aydınlık gazetesi yazarları mektubu ve mektupta ortaya konan görüşleri son derece çarpıtılmış ve tahrif edilmiş bir biçimde okuyucuya 'sundular'.

Çin Komünist Partisi ve Çin Hükümetine gönderilen mektubun AEP Merkez Komitesi tarafından açıklanmasından ve Tiran Radyosu tarafından yayınlanmasından sonra, günlük Aydınlık gazetesi 2 Ağustos tarihli sayısında, "Arnavutluk, Moskova'ya Yaklaşmaya Devam Ediyor- Tiran Yönetimi Yeniden Çin'e Saldırdı" başlığını taşıyan bir haber- yorum yayınladı.

'Siyasi gözlemciler'in fikirlerinden de esinlenen günlük Aydınlık gazetesinin revizyonist şefleri, mektubun içeriğini açık ve gözle görülür bir biçimde tahrif ederek ve olayları saptırarak, gazetelerinde "belgede Tiran'ın 1971 yılında Çin'in iç işlerine karıştığı itiraf ediliyor", Çin Hükümetinin ağırlayacağı konukları tespit etmeye kalkışan Arnavutluk yönetimi böylece uluslararası ilişkilerde 'iç işlere karışmamak diye adlandırılan ilkeyi ihlal etmiş olduğunu bizzat açıklıyor" AEP, 56 sayfalık belgesinde ayrıca Kültür Devrimi sırasında Çin Komünist Partisi içindeki çizgi mücadelesini hoş karşılamadığını belirtiyor", siyasal gözlemciler Pekin'de dağıtılan Arnavutluk belgesindeki fikirlerin 'Dörtlü Çete'nin görüşlerine tıpa tıp benzediğini belirtiyorlar" vb. diye yazdılar.

Üstelik Aydınlık-TİKP revizyonistleri bütün bu tahrifat ve yalanları, mektubun tam ve gerçek metninin proleter devrimciler tarafından en kısa zamanda yayınlanacağını bile bile yaptılar. Bütün bu yalan ve demagojilere gerçeğin suratlarına bir şamar gibi ineceğini bile bile sarıldılar.

Onların böyle bir yola başvurmaktaki amaçları açıktır: Taraftarlarının beynini yanlış ve çarpıtılmış bilgilerle doldurmak, taraftarlarının dikkatlerini başka noktalarda toplamak, Marksizm- Leninizme saldırarak Deng Siao Ping çetesini savunmak ve en genel anlamda da revizyonist propagandayı yaygınlaştırmak...

Böyle bir tavıra ancak fikirlerine güvenmeyen revizyonist ve oportünistler başvurabilir. Aydınlık yazarları da fikirlerinin çürük ve yoz fikirler olduğunu bildikleri için, Marksizm-Leninizmin doğru ve yüce fikirlerinden korktukları için yalan, tahrifat ve demagoji yoluna başvuruyorlar. Üstelik bu tutum onların eskiden beri izledikleri bir tutumdur. Kafasını ve kalbini revizyonizm mikrobu ile doldurmuş olanlardan başka türlü bir tutum beklemeyemezdik zaten.

Aydınlık-TİKP revizyonist karargahının şeflerinin ideolojik mücadelede seçtikleri yol budur.

Yalan, demagoji ve tahrifatı temel almış bir siyasi hareketin uzun süre taraftarlarını aldatabildiği, görülmemiştir.

Bu yöntemin iflas etmeye mahkum olduğunu ve kimseye yarar sağlamadığını Aydınlık-TİKP revizyonist şefleri de göreceklerdir yakında.

Aydınlık ve TİKP taraftarları:

Eli kanlı şeflerin peşinden gitmeyi reddedin!

Herkes yanılabilir. İflah olmazlar dışında herkes hatasını kavrayabilir ve kendini düzelterek doğruya dönebilir.

Dün, "Üç Dünya Teorisi" ülkemiz için tartışması yapılan teorik ve siyasi bir mesele idi. Bir çoğunuz o zaman safımızı tartışmalarla seçmiş ve hataya düşmüş olabilirsiniz.

Ancak bugün bu teorinin karşı-devrimci pratiği, "Üç Dünya Teorisi"ni savunan ve uygulamanın karşı-devrimci sonuçları bütünüyle gözler önündedir.

Dün hata olan, bugün artık devrime ve halka karşı işlenmiş bağışlanamaz bir suç olacaktır.

"Üç Dünyacı" şefler sizi emperyalist ajanı Tito'yu, onun sözde "sosyalizmi"ni alkışlamaya sürüklediler. Sosyalizmin parıldayan güneşi Arnavutluk'a, Arnavutluk Emek Partisi'ne, Enver Hoca yoldaşa küfrettirdiler. Faşistlerle tokalaştırdılar. Halkı ağulamak, devrimci hareketi bastırmak üzere sağa sola saldılar.

Gelinen yer son derece açıktır. Aydınlık şefleri sizi Amerikan emperyalistlerinin, faşist diktatörlüğün yandaşları, paralı askeri haline getiriyor.

Bugün ise Adana'da iki proleter devrimcinin öldürülmesine ortak ediyorlar.

Aydınlık gazetesi, Halkın Kurtuluşu taraftarlarının ülke çapında saldırıya geçtiği yalanını yaymaya çalışıyor. Düzmece haberler veriyor. Şefler, çeşitli tezgahlarla Halkın Kurtuluşu taraftarlarını size; sizi Halkın Kurtuluşu taraftarlarına karşı kışkırtmaya çalışıyorlar.

Aydınlık gazetesi üç defa ağız değiştirdi. Onun kışkırtıcılığı bilinçli ve hesaplıdır. Şefler sizin kanınız üzerine saltanat hesapları kuracak kadar alçaklaşmışlardır. Onlar bir Aydınlık taraftarının ölmesini canı gönülden arzu ediyor ve bu yolla suçlarını gizlemeyi hesaplıyorlar.

Aydınlık-TİKP taraftarları!

Ülkenin birçok yerinde, proleter devrimciler haklı olarak sizleri buluyor ve Adanada'ki iğrenç cinayet ve Aydınlık gazetesinin yayını hakkındaki tavrınızı soruyor. Bu sorulara cevap verin. Kendi gerçek düşüncenizi söyleyin. Şeflerin sözlerini tekrarlamak hatasına düşmeyin.

Eğer siz kendinizi bile tatmin edecek bir cevap bulamıyorsanız, cevap veremiyorsanız; saldırgan kışkırtıcı bir tavır takınmayın. SİZE SORULAN SORULARI, SİZ ELİ KANLI ŞEFLERE SORUN, CEVABINI İSTEYİN. Bu dürüst olan her kesin görevidir.

Proleter devrimciler, Halkın Kurtuluşu, taraftarları sonsuz bir acı ve haklı bir öfke içindedirler. Bu sizin gerçekleri görmenize engel olmasın.

Aydınlıkçı şeflerin size neden Halkın Kurtuluşu okutmadığı üzerine düşünün. Halkın Kurtuluşu'nu okumaktan korkmayın. Gerçeği öğrenin.

Eli devrimci kanına bulanmış, "Üç Dünyacı", devrim düşmanı şeflerin ardından gitmeyi reddedin!

Proleter devrimciler Aydınlık-TİKP şeflerinin kışkırtma ve provokasyonlarına düşmeyecek

Aydınlık gazetesi her sayısında "falan yerde Halkın Kurtuluşu taraftarları bir devrimciyi öldürdü", "filan yerde Aydınlık taraftarlarını pusuya düşürdü", "falan yerde topluca iki devrimciye saldırarak ağır yaraladı" türünden düzmece haberleri birbiri ardına sıralıyor.

Provokatif bir düzenleme ile Adana'da 2 proleter devrimciyi katlettirdikten sonra, devrim düşmanı eli kenli şefler, şimdi de azgın bir kışkırtıcılığa giriştiler. Onlar gerçekten de bir Aydınlık taraftarının öldürülmesini canı gönülden arzu ediyor ve bu kışkırtma ile bunu tezgahlamaya çalışıyorlar.

Onlar bunu ne için yapıyorlar?

"Üç Dünya Teori"lerinin karşı-devrimci özü sosyal-pratik içinde bütünüyle açığa çıktıkça, proleter devrimcilerin ideolojik mücadelesi bunlar üzerinde yoğunlaştıkça devrim düşmanı şefler gittikçe köşeye sıkışıyorlar. Devrimciler, işçiler, köylüler onları devrimi terketmeyi öğütleyen teorileriyle birlikte duvara çekiyor.

İşte tam böyle bir zamanda şefler böyle bir olay yaratarak ortalığı toza dumana boğmaya, hedef şaşırtmaya çalışıyorlar.

İdeolojik mücadeleyi göğüsleyemeyen şefler, provokasyona ve kışkırtmalara başvuruyorlar.

Onlar kendi taraftarlarının kanından medet umacak kadar alçaklaşmışlardır.

Devrim düşmanı şefler düzmece haberler yayarak, iki proleter devrimcinin öldürülmesinden dolayı derin bir acı içinde olan genç, tecrübesiz devrimcileri bu çeşit faaliyetlere çekmeye çalışıyorlar. Onların basit hesapları şudur: Bu sözde haberleri duyanlar hemen aynı şeyleri yapmaya girişecekler!

Eli kanlı şefler Halkın Kurtuluşu taraftarlarını bir hataya sürüklemeye ve böylece koparacakları yaygara ile Adana'da devrime ve halka karşı işledikleri suçu örtbas etmeye çalışıyorlar.

Onların daha ince ve daha sinsi hesapları da var:

Aynı zamanda onlar sürdürdükleri yalan ve sahtekarlığa dayanan düzmece propaganda ile faşistlerin "anarşiyi devrimciler yaratıyor", "solcular birbirini öldürüyor" demagojik korosuna katılıyor ve faşist diktatörlüğü ve hakim sınıfları bu yolla da aklamaya çalışıyorlar.

İkinci bir niyetleri ise proleter devrimcilerin hedefini şaşırtmaya, onları sınıf mücadelesinin dışına çekmeye çalışmaktır.

Fakat boşuna!

Proleter devrimciler, Halkın Kurtuluşu taraftarları soğuk kanlı, siyasi kişiler olarak davranacak ve eli kanlı şeflerin kışkırtmalarına düşmeyeceklerdir.

Proleter devrimciler bu saldırıları faşist, sosyal-faşist vb. her türden karşı- devrimcilerin saldırı ve faaliyetlerine karşı durdukları bilinç ve duyarlılıkla karşılayacaklardır.

Onlar eli kanlı şeflerin oyununa gelmeyeceklerdir. Aksine, Aydınlık-TİKP'nin karşı- devrimci özünü bizzat bu olaydan da yola çıkarak ve somut gerçeklere dayanarak işçiler, köylüler ve diğer halk arasında teşhir edecek ve "Üç Dünyacı" revizyonistleri bir avuç devrim düşmanı olarak tecrit edip hakettikleri dersi vereceklerdir.

Proleter devrimciler, Aydınlık-TİKP'e karşı yürütülen mücadelenin; karşı-devrim güçlerinin bütününe karşı yürütülen sistemli ve çok yönlü bir mücadelenin bir parçası olduğunun bilincinde olarak hareket edeceklerdir.

Provokatörler ve koruyucuları

Turgut Bulut devrimci görünümü altında devrimcilerin arasına sızdıktan bir müddet sonra burjuva yüzü açığa çıkınca bu safları terketti. Bu tip provokatörler ülkemizde de dünyada da birçok devrimci harekete sızdı. Devrimcilerin görevi bu tip unsurların devrimci saflara sızmasını engellemek için gereken tedbirleri almak ve uyanıklığı artırmaktır. Açığa çıkarılanlara karşı ise Marksist-Leninist hareketlerin tavrı herkes tarafından bilinir. Proleter devrimci hareketin tavrı devrimci ilkelere ve geleneklere uygundur. Halkın Yolu şeflerinin ve Aydınlık'ın tavrı ise tam tersi burjuva tavırlardır.

Turgut Bulut devrimci saflarda faaliyet gösteremeyince Halkın Yolu'nu seçti. Proleter devrimci saflardan dökülen burjuvalarla birleşmeyi şeref sayan Halkın Yolu şefleri Turgut Bulut hakkında bilgi alma gereği bile duymadan ona kucak açtılar. Bir grup içinde yakalanıp karakolda dayaktan kurtulmak için MİT kartını gösterinceye kadar Turgut Bulut Halkın Yolu içinde faaliyet gösterdi. Ajan olduğunun ortaya çıkmasından sonra ise Halkın Yolu şeflerinin tek yaptığı bu durumu Halkın Kurtuluşu aleyhinde nasıl kullanabiliriz diye kafa yormak oldu. Eskiden devrimci saflarda bulunan birinin ajan olması önemliydi, kendi içlerinden birinin ajan çıkması ise herkes gibi onlara da doğal geliyordu.

BÜTÜN LEKELİ İNSANLARIN SON DURAĞI: TİKP VE T"K"P

Deşifre olduktan sonra MİT'in işine son verdiği Turgut Bulut, devrimcilere karşı kendini koruyacak bir sığınak aradı. TİKP-Aydınlık revizyonizmine iltihak eden dönekler aracılığıyla Turgut Bulut Aydınlık'a sığındı. Zaten bütün lekeli insanların son gittiği yer ya T"K"P ya TİKP'dir. TİKP, Aydınlık'a katılmak için sınıf mücadelesine karşı olmak ve Doğu Perinçek'in "büyük şef" olduğunu kabul etmek yeterlidir. 70'lerde, ajan olduğu için tecrit edilen Halis Özkan'ı saflarına böyle aldılar. Halis Özkan, Doğu Perinçek'e karşı çıkıncaya kadar Aydınlıkçıların içinde cirit attı. 12 Mart döneminde zoru görünce nurculuğa başlayan Kadir Kaymaz'dan, insanları testereyle kesip bavula yerleştirecek kadar cani ruhlu Ümit Necef'e kadar birçok lekeli şimdi Aydınlık saflarında. 12 Mart döneminin bütün dönekleri, hainler, kalleşler şimdi ya T"K"P'li ya Aydınlıkçı. İşte bu Aydınlık Turgut Bulut'a da kollarını açmakta tereddüt etmedi.

"PROVOKASYON TEORİSİ" YENİDEN PİYASAYA SÜRÜLÜYOR

12 Mart döneminde terör karşısında yılanlar, sınıf mücadelesinde ezilenlerin safından ezenlerin saflarına geçen dönekler ABD emperyalizmine ve onların yerli uşaklarına karşı verilen mücadeleyi karalamak için bütün bu eylemlerin karşı-devrim tarafından yaptırıldığını iddia eden "Provokasyon teorisini" ortaya attılar. Bu teorinin bayraktarlığını Yusuf Küpeli, İrfan Uçar gibi dönekler ve T"K"P' gibi ihanet şebekeleri yapıyordu.

Emperyalistlerin ve hakim sınıfların saflarına geçen Aydınlık şimdi aynı teoriyi yayarak, devrimci mücadele ve devrimci eylemler hakkında kuşku yaymaya çalışıyor. Karşı-devrimcilerin, devrimci mücadeleyi zayıflatmak için kullandıkları yollardan biri de bu mücadele üzerinde kuşku yaratmaktır. Aydınlık Turgut Bulut meselesini bu amaçla kullanmaktadır.

TURGUT BULUT'UN ELİNDEKİ KAN AYDINLIK'IN ELİNDEKİ KANI GİZLEYEMEZ

Aydınlık Adana'da Aydınlık taraftarlarının işlediği kalleşçe cinayetten dikkatleri uzaklaştırmak için Turgut Bulut meselesinden medet umuyor. Köle ruhlu döneklere makaleler yazdırıyor. 8-9 Haziran 1976 da yiğit komünistler İlhan Emre ve Mehmet Ali Özpolat proleter devrimci hareketin geleneğini sürdürdü. Aydınlık ise Turgut Bulut'la birleşerek kendi geleneğini. Adana'da 30 Temmuz 1978'de herkes iki hareketi iki çizgiyi gördü. Adana gençliğinin yiğit önderlerinden boyun eğmez proleter devrimci Oktay ve Faysal'ı Aydınlık-TİKP taraftarı karşı-devrimciler enselerine bıçak ve satır vurarak öldürdü. Oktay ve Faysal İlhan ve Mehmet Ali ile aynı yerdedir. TİKP-Aydınlıkçı katiller ise Turgut Bulut'la aynı yerde. Bir yanda devrimciler öte yanda ellerinde devrimci kanı olan Turgut Bulut ve TİKP-Aydınlıkçı katiller. Bu gerçeği hiç birşey karartamaz.

PROLETER DEVRİMCİLER NAMLUNUN ÖNÜNDE SINAV VERDİ, YA SİZ...

Aydınlıkçılar dahil herkes proleter devrimcilerin namlunun önünde sınav verdiğini biliyor. Nurhak Dağları, Kızıldere, Darağaçları, Antep, Diyarbakır, işkencehaneler buna şahittir. Proleter devrimci hareketin sınıf mücadelesi içindeki yeri karşı-devrimcilerin saflarda uzun süre gizlenmesine engeldir. Proleter devrimci olmak için sadece Rus sosyal-emperyalizmine lafta karşı olmak yetmez. Başta ABD ve Sovyetler Birliği olmak üzere emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve onların uşaklarına karşı mücadele içinde olmak gerekir. Doğu Perinçek "büyük şeftir" demenin, Tito'yu sosyalist kabul etmenin, lafta sosyal-emperyalizme karşı olmanın katılmak için yeterli olduğu TİKP-Aydınlık saflarında kimlerin cirit attığı ise bellidir. Halkın Kurtuluşu'na çamur atmaya yeltenen Aydınlık şeflerine soruyoruz: 1972'de Kontr-gerilladan temiz çıkmadınız. Birçok kişiyi yakalatarak yüzlerce yıl cezaevlerinde kalmalarına sebep olacak ifadeler verdiniz. Kapalı kapılar ardında Kontrgerillayla aranızda başka anlaşmalar yapıldı mı, yoksa Kontr-gerillaya hizmetiniz söz konusu ifadeleri vermekle mi sınırlıydı? Bugün devrimcileri idam ettiren Özer Ölçmen gibilerle, onları ihbar eden Turgut Bulut'la dostluğunuz o günlere dayanmıyor mu? MHP'lilerle MSP lilerle yaptığınız toplantıların kökü o günlerde değil mi? Oktay ve Faysal'ı enselerine bıçak ve satır vurup öldürenlerin ve onları savunanların Kontr-gerillayla ilgisi açık değil mi?

Doğu Perinçek senin de elinde devrimci kanı var

● I MAYIS 1977'DE PROLETER DEVRİMCİLERE KARŞI, KARŞI-DEVRİM CEPHESİNDEN I. BİLEN, DEMİREL VE TÜRKEŞ'İN YANINDA ALDIĞIN YERİ ŞİMDİ BİR DE KATİLLİK PAYESİYLE SAĞLAMLAŞTIRDIN, DOĞU PERİNÇEK YARIN BU SENDEN SORULUR!

Adana Meydan Mahallesi halkı, Oktay'ın ve Faysal'ın enselerinden bıçak ve satırla vurularak katline tanık oldu. Oktay ve Faysal'a bıçak ve satırla indiren o lanetli ellere, Doğu Perinçek, senin siyasetin kumanda etti. Senin o "Aydınlık" gazeten, gencecik ömürlerini halka ve devrime adamaktan başka günahları olmayan Oktay'ın ve Faysal'ın kanlarıyla karardı. 2 Ağustos tarihli başmakaleni "Biz kendi üzerimize düşeni her zaman olduğu gibi yapacak ve olayı derinlemesine araştıracağız" diye bitiriyorsun. Bunu gerçekten yapabilecek misin? Senin o "Üç Dünyacı", Amerikanca siyasetin buna izin verecek mi? Acaba hayatının kısacak bir anında olsun halka ve devrime karşı samimi ve sorumlu davranabilecek misin? Hayır. Sen bunların hiç birini yapamayacaksın. Sana yine hile ve hurda, hizmet yol gösterecek. Sen de bütün hayatını şöyle bir hatırlarsan aynı sonuca varacaksın. Senin her şeyini, hacıyatmaz gibi ayakta kalmak, şefliğini kaybetmemek hırsı belirledi. Hayatın boyunca ikili oynadın. Şimdi, bu olayda da yüzündeki devrimci maskenin arkasından karşı-devrimin riyakar yüzü görünüyor. Bir taraftan olayı bulandırmak için bütün ustalığını kullanıyor, önce "İki Halkın Kurtuluşu taraftarını komandolar öldürdü", sonra "Halkın Kurtuluşu taraftarları birbirlerini vurdu" dedin. Sonra da kavga çıkmış iki Halkın Kurtuluşu taraftarı öldü dedin. İki gençlik önderi proleter devrimciyi enselerinden vurup öldüren katilleri bütün Meydan Mahallesi halkı biliyor ve sen de biliyorsun. Katiller gazetenin de yazdığı gibi DGB Başkanı Namık ve DLB Başkanı Bülent'tir. Bir yandan katillere aferin derken, olayın sana yüklediği sorumluluktan korktuğun için "bir üzerimize düşeni yapıp, olayı araştıracağız" diyerek bir açık kapı bırakıp tedbirini alıyorsun. Gerekirse bu gün koltuğunun altına aldığın katilleri öte fırlatıp kendin temize çıkmayı düşünüyorsun.

Hatırlarsın 72'de de kendi arkadaşlarına polisteki ihanetin hesabını vermekten kaçmıştın. Poliste 200'e yakın arkadaşın hakkında sayfalarca mufassal raporlar verdin. Böylece senin ve 200 arkadaşının polisten hiç bir "gizlisi saklısı" kalmadı. Sen işkenceden kurtuldun, arkadaşların yüzlerce yıllık cezalara çarptırıldı. Kimse sana güvenmiyordu. Bu güvensizliği ortadan kaldırmak için poliste konuşanlara karşı sözde bir kampanya tezgahladın. Yakın arkadaşlarından ve gelecekte sana rakip olabilecek birini (şimdi asistanlığa talim eder) hedef göstererek "işte poliste konuşan ve davaya ihanet eden budur" dedin. Sonuçta o kişi mahkum edildi, sen ayakta kaldın. Yaptığının açıkça ve dürüstçe hesabını vermek senin kitabında yoktur. Komploculuk ve entrikacılık ise karakterine damgasını vurur.

Adana'da olduğu gibi pusu kurmak ve suikast tertiplemek de senin eski geleneğindir. İbrahim Kaypakkaya'yı görüşme bahanesiyle çağırıp öldürme planınız herkesin aklında. Yakalattığınız belgelerde açıkça yer alan bu komployu da unutturmaya çalıştın. Bu olayda da kendini temize çıkarmak için "bizi Doğu'dan habersiz planlamışlar" diye söylentiler yaydın. Şimdi de aynı şeyi yapıyorsun. Bir yandan gazeten açıkça kışkırtıcı yayınlar yapıyor ve provokatörleri senin direktifinle "biz artık militan bir hareket olduk böyle yaparız" diye ortalıkta dolaşıyor, sen, bu olay benden habersiz oldu sorumluları bulup cezalandıracağız diye oraya buraya telefonlar yağdırıyorsun. Sen vaaz ettiğin karşı-devrimci siyasetin ve yaptıklarının sonuçlarına katlanmayacak kadar korkaksın.

Doğu Perinçek! Şimdi senin de elinde devrimci kanı var. 1 Mayıs 1977'de proleter devrimcilere karşı, karşı-devrim cephesinden I. Bilen, Demirel ve Türkeş'in yanında aldığın yeri şimdi bir de katillik payesiyle sağlamlaştırdın. Doğu Perinçek yarın bu senden sorulur!

Yalan haber imalatçısı : Aydınlık

KOMANDOLAR ADANA'DA DA İKİ DEVRİMCİYİ KATLETTİLER

Faşist komandolar Adana'nın Meydan Mahallesinde saat 19.30 sıralarında Adana Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği üyelerine saldırarak iki kişiyi öldürdüler. "Halkın Kurtuluşu" adlı dergiyi satarken saldırıya uğrayan ... bet eden satır darbeleri sonucu hayatlarını kaybettiler. Ölenlerden Oktay Çiydemal Motor Sanat Lisesi, Faysal Kelleci ise Adana Erkek Lisesi öğrencisi. Olaylardan sonra kolluk kuvvetleri saldırı ve cinayetlerle ilgili olarak Adana İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi öğrencisi Namık ve Adana Er...

31 Temmuz tarihli Aydınlık gazetesinin İstanbul baskısının "olay"ı veren küpürü. "Faşist komandolar"ın isimleri de açıklanıyor.

31 Temmuz Aydınlık (İSTANBUL BASKISI) : "KOMANDOLAR 2 HALKIN KURTULUŞU TARAFTARINI ÖLDÜRDÜLER"

1 Ağustos Aydınlık (ANADOLU BASKISI) : "HALKIN KURTULUŞU TARAFTARLARI BİRBİRİNİ ÖLDÜRDÜ"

1 Ağustos Aydınlık (İSTANBUL BASKISI) : "KAVGA ÇIKTI İKİ HALKIN KURTULUŞU TARAFTARI ÖLDÜ"

● Aydınlık Gazetesi satan devrimcilere pusu kuran usturalı, satırlı, bıçaklı saldırganlara mani olmak isteyen aynı gruptan şahıslar birbirine girdi

Aydınlık gazetesinin 1 Ağustos tarihli Anadolu baskısında "olay" böyle yer aldı.

Adana'da AYDINLIK satanlara Halkın Kurtuluşçularının saldırısında iki kişi öldü

ADANA (ÖZEL)

Önceki akşam Adana'nın Meydan Mahallesinde Aydınlık satmak üzere gelen devrimciler, pusu kuran Halkın Kurtuluşçularının satır, ustura ve bıçakla saldırısına uğradılar. Çıkan kargaşalıkta iki kişi öldü.

Aydınlık gazetesinin 1 Ağustos tarihli İstanbul baskısında "olay"la ilgili küpür.

Olayın doğrusu: Aydınlık-TİKP taraftarları iki proleter devrimciyi enselerinde bıçak ve satırla vurarak öldürdü

Aydınlık gazetesi Adana'da iki proleter devrimcinin TİKP-Aydınlık taraftarları tarafından kalleşçe öldürülmesi olayından 24 saatte üç kere ağız değiştirdi. Pazar günü ajanslar Adana'da iki proleter devrimcinin öldürüldüğü haberini verdiler. Haberde katillerin kimliği de yazılıydı. Bu haber 31 Temmuz günkü Aydınlık'ta Bülent ve Namık adlı YDGD üyeleri Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci'yi başlarına satır vurarak öldürdüğünü yazıyordu. Daha sonra ajanslar katillerin Aydınlık-TİKP taraftarları olduğunu İstanbul merkezlerine bildirdiler. Aydınlıkçılar o gün bütün ajans ve gazeteleri dolaşarak "Aydınlıkçıların iki proleter devrimciyi öldürdüğü şeklindeki haberin değiştirilmesi için yalan söylediler, yalvardılar, hileye başvurdular. Aydınlık yerine Halkın Sesi yazdırdılar. Haber gazetelerde çarpıtılmış olarak çıktı. Aydınlık ise 1 Ağustos Anadolu baskısından "Halkın Kurtuluşçuları birbirini vurdu" diye yazdı. Fakat Meydan Mahallesi halkının gözü önünde Aydınlıkçılar tarafından işlenen cinayetin üstünün örtülemeyeceğini gerçeği herkesin bildiğini öğrenince haberi "Halkın Kurtuluşu taraftarları Aydınlık satanlara saldırdılar, iki kişi öldü" diye değiştirdi.

Bu üç haberin son ikisinde gerçeğin zerresi yoktur. İlk haber doğruya en yakındır. Yalnız katiller bu sefer MHP'li komandolar değildir. Oktay ve Faysal MHP'li faşistler gibi Amerika'ya ve onun uşaklarına karşı mücadele eden, halkın ... hizmet ve huyla dolu olan devrim düşmanı Aydınlık-TİKP taraftarlarınca öldürüldü. Katillerin adı 31 Temmuz günkü Aydınlık'ta yazıyor: Bülent ve Namık. Bülent denen adam DLB Başkanı Bülent Aloğlu'dur, diğeri ise DGB Başkanı Namık Kemal Koç'tur.

Bugüne kadar yalan ve iftira hep zalimlerin, suçluların başvurduğu bir yol olmuştur. Ama gerçekler inatçıdır. Hiç kimse gerçeklerin öğrenilmesine engel olamamıştır. TİKP-Aydınlık revizyonistlerinin yalancılık ve müfterilikteki ustalığı da bunu değiştirmiyor. Oktay'ın Faysal'ın cenazesinde "Kahrolsun Üç Dünya", "Katil Perinçek" diye sloganlar atan binlerce Adanalı emekçi ve genç yalancının mumunu bir daha yanmamak üzere söndürdü.

Aydınlık-TİKP revizyonistleri faşizme karşı mücadele edebilir mi?

Aydınlık-TİKP revizyonistleri son zamanlarda kendilerini sosyal-faşizme, Kontr-gerillaya karşı aktif bir mücadele içinde imiş gibi göstermeye çalışıyor. Bu hareketin gelmişini geçmişini bilenler, eskiden ve şimdi sınıf mücadelesi içinde aldığı yere bakanlar buna inanmıyor. Zaten ayrı bir siyasi hareket olarak ortaya çıkışından beri ödlek bir hareket olarak bilinir. 70'lerdeki adları "pasifistler", "beyazlar"dı. TİKP-Aydınlık'ın geçmişinde aktif bir mücadelenin tek bir örneği yoktur. Bunların cesareti Kaypakkaya'yı konuşma bahanesiyle çağırıp, öldürme kararı alacak kadardır. Bunların cesareti poliste sayfalarca ifade verip afla çıkacağını anlayınca pisliğini kapatabilmek için savunma yapacak kadardır; ve bunların cesareti 20 kişiyle iki proleter devrimciyi arkadan kalleşçe vuracak kadardır.

TİKP-AYDINLIK FAŞİSTLERLE KOL KOLA YÜRÜYOR

Aydınlık, faşizme karşı mücadele etti mi? Ediyor mu? Edebilir mi? "Hakim sınıfların destek ve sempatisini" kazanmaya çalışan; MHP'den DP'ye kadar bütün gerici faşistlerle toplantılar yapan, onlara sayfalarını açan; NATO'yu, Ortak Pazar'ı savunan, Şah'ın, Tito'nun şakşakçılığını yapan Aydınlık, faşizme karşı mücadele edemez. Bunlar Adana Erkek Lisesi'ndeki faşist baskı ve teröre karşı mücadele eden ALÖB üyelerine "bizi seviyorsanız, faşistleri dövmeyin" der, kendileri gibi faşistlerle kucak kucağa yaşamayı reddeden ALÖB'ün önderlerini keser ve satırla öldürürler. Kendileri de zaten Amerikan emperyalistlerine, NATO'ya, Ortak Pazar'a ve bunların ülkemizdeki uzantılarına karşı mücadele edilmemesi gerektiğini açıkça söylüyor, onlarla kol kola yürüyor. O zaman Kontr-gerilla'ya karşı yaptığı yayın neye hizmet ediyor:

AYDINLIK, FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ GİZLEMEK İSTİYOR

Aydınlık'ın Kontr-gerilla'yla ilgili olarak yaptığı yayındaki birinci amacı, faşist diktatörlüğü gizlemek, bütün kötülüklerin bir avuç Kontrgerillacı tarafından yapıldığı imajını yaymak. Faşist diktatörlük ve onun zulüm araçları ordu, polis, MİT bunlara göre halk düşmanı değildir; her şeyin başı Kontr-gerilla'dır, Kontr-gerilla ortadan kalkarsa, her şey düzelecektir. Onlara göre faşist diktatörlük yıkılmak üzeredir, onu ayakta tutan Kontr-gerilla'dır; Aydınlık'ın yayınıyla Kontr-gerilla da yıkılacaktır(!) Böylece, her şey düzelecektir. Bu revizyonist çete, hep böyle bir çizgi izlemiş, gericiliğin yüzünü gizlemeye çalışmış, hedef şaşırtmayı amaçlamıştır. Aydınlıkçı revizyonistlere göre, ordu iyidir, ama Ersun gibi kötü paşalar olmasa, polis, halkın polisi olacaktır ama içine sızmış(!) faşistler olmasa, MİT, milletin düşmanlarının peşine düşecektir, ama Kontr-gerilla'cılar olmasa. Halk düşmanları Kontr-gerilla'dan ibaret değildir ve bu gerçeği halkımız her gün hayat içinde görmektedir, revizyonistlerin yayınları bu gerçeği karartamayacak.

PROVOKASYON TEORİSİ YENİDEN PİYASAYA SÜRÜLÜYOR

Aydınlık'ın bu yayını yapmaktaki amaçlarından biri de devrimci hareketler ve eylemler üzerinde kuşku yaymaktır. Kendilerini karşı-devrimin hizmetine sunan bu revizyonist tekke, devrim için mücadele edenler hakkında kuşku yaratmak istiyor. Bir yandan faşizmi Kontr-gerila'dan ibaret göstermeye çalışırken, bir yandan da Kontr-gerillanın her şeyi yapacak ve yaptıracak kadar güçlü olduğunu söylüyorlar. Devrimci hareket, "provokasyon teori"cileriyle ilk kez yüz yüze gelmiyor. Yusuf Küpeli gibi İrfan Uçar gibi Doğu Perinçek gibi zoru görünce kendilerini Kontr-gerillaya teslim edenler herkesi kendileri gibi sanıyor. Bu memleket, gözünü kırpmadan ölüme gidenleri, ser verip, sır vermeyenleri de gördü. Proleter devrimci hareket bu devrimci geleneği sürdürmüştür, sürdürüyor. Proletarya partisi önderliğinde Türkiye halkı emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi ve onların uşaklarıyla birlikte Perinçek gibilere de gereken dersi verecektir.

AYDINLIK, SAĞCI ÖZÜNÜ GİZLEYEMEZ

Aydınlık, ülkemizin ve dünyanın gericileriyle birliğini pekiştirirken, Kontr-gerilla yayınıyla sağcı yüzünü de gizlemeye çalışıyor. Tito gibi bir karşı-devrimcinin sosyalist olduğunu ilan etmeye hazırlanırken, MHP, MSP ile yaptığı toplantıları sıklaştırırken, her türlü mücadeleye karşı çıkarken, bu yayınla göz boyamak istiyor. Bir grup TİKP'linin bir gün gözaltına alınmasını Aydınlık'a yönelmiş müthiş bir saldırı olarak ilan ediyor. Her gün onlarca kişinin öldüğü, evlerin arandığı, derneklerin kapatıldığı ülkemizde Aydınlık'ın bu çabalarına kargalar bile gülüyor. Herkes Aydınlık'ın nasıl bir hareket olduğunu biliyor. Kuru gürültü yapmak devrimcilere suikast düzenlemek yüzlerini gizlemediği gibi daha da açığa çıkarıyor.

SOSYAL-FAŞİSTLER, AYDINLIK'A SALDIRIYOR MU?

Son günlerde Aydınlık, diline doladığı bir bildiriyi göstererek KGB'nin kendilerini baş düşman seçtiğini iddia ederek bunu, kendilerinin sosyal-faşizme ve Rus emperyalizmine karşı en aktif mücadeleyi verdiklerinin kanıtı olduğunu söylüyor. Bunların sosyal-faşizme karşı aktif bir mücadele içinde oldukları da büyük bir yalandır. KGB'nin kendilerine karşı bir bildiri yayınladığını söylüyorlar. Birincisi bu bildiri, sosyal-emperyalistlerin Aydınlık'ı ciddi bir düşman olarak gördüğü havasını yaratmak için bizzat Aydınlıkçılar tarafından yazılmış olabilir. İkincisi bu bildiriyi gerçekten KGB'nin yazdığını kabul etsek bile bu KGB'nin Aydınlık'ı pek ciddiye aldığının kanıtı olmaz. Rus emperyalistleri ve uşakları her yerde olduğu gibi, devrimcileri katletmeye çalışıyor. Sadık Canarslan, İdris Türkoğlu, Yusuf Ekinci sosyal-faşistler tarafından katledildi. Daha geçenlerde sosyal-faşist beslemeler onlarca kişilik silahlı çeteler halinde, Ankara'da proleter devrimci gençlere saldırdılar. Yüzlerce kişinin faşistler ve sosyal-faşistler tarafından öldürüldüğü ülkemizde Aydınlıkçıların bir gün gözaltına alınması nasıl müthiş bir saldırıysa, KGB'nin saldırısı da öyledir.

AYDINLIK, AMERİKANCILARIN SAFINDA YER ALIYOR

Proleter devrimci hareket, sosyal-emperyalizme, sosyal-faşizme karşı mücadele bayrağı açtığı 1975'ten beri kararlı bir mücadele sürdürmüştür. Aydınlık ise bir süre proleter devrimci hareketin kanatları altında sosyal-faşizme karşı mücadele ediyor görünmüştür. Aydınlık, kitle eylemlerine Halkın Kurtuluşu taraftarlarının kanatları altına sığınarak katılabilmiş, kitle örgütlerinde varlığını böyle sürdürebilmiştir. Eylül 1975'te Ankara Mitingine 500 Aydınlıkçı, 40 civarında devrimcinin koruyuculuğu altında gelip slogan atabildiler. Bu durum, proleter devrimci hareketin 76 başlarında bu hareketin gerici yüzünü ortaya koyuncaya kadar böyle devam etti.

Her geçen gün sınıf işbirlikçisi çizgisini derinleştiren Aydınlık'ın sosyal-emperyalizme karşı şimdiki mücadelesi halk düşmanları arasında süren mücadelede Amerikancıların safını tutmaktan ibarettir. Devrime karşı, halka karşı ise Amerikancısı, Rusçusu, faşisti, sosyal-faşisti, Aydınlıkçısı hepsi tek bir cephededir. 1 Mayıs 1977 ve Adana cinayeti bunun en açık iki örneğidir.

İşçi sınıfı imzalanan ihanet anlaşmasını tanımayacaktır

«Toplumsal Anlaşma»ya karşı mücadele

işçi sınıfının devrimci taleplerini gerçekleştirme uğruna bir mücadele olmalıdır

CHP reformistleri ile Türk-İş'li faşist sendika ağaları arasında imzalanan "Toplumsal Anlaşma"nın hemen arkasından işçi sınıfı bu anlaşmayı mücadele alanlarında yırtmak ve işlemez hale getirmek için mücadeleye hazırlanırken, egemen sınıflar ve onların temsilcileri bu anlaşmayı çeşitli işyerlerinde sürdürülmekte olan toplu iş sözleşmesi görüşmelerine uygulamaya başladılar.

Bugün gerek "kamu" işyerlerinde, gerekse, "özel sektör" işyerlerinde çalışan milyonlarca işçi imzalanan bu anlaşmanın işçi ücretlerini dondurmasının yanı sıra, işçi sınıfının kazanılmış haklarını yok ettiğini, bu ihanet anlaşmasının uygulanmasıyla birlikte, işçi sınıfının daha büyük bir oranda açlığa ve sefalete itileceğini görmekte, işçi sınıfının düzene ve sendika ağalarına karşı muhalefeti giderek yükselmekte ve işçi sınıfı her geçen gün daha da bilinçlenmektedir. İşçi sınıfı bu ihanet ve kölelik anlaşmasını mücadele alanlarında yırtmaya ve daha ileri ve yeni mevziler kazanmak için mücadeleye hazırlanmaktadır.

Komprador burjuvazi ve sendika ağaları ile el ele veren CHP reformistleri ise, bir yandan işçi sınıfının yükselen muhalefetini çeşitli demagojik yalanlarla bastırmaya çalışırken, bir yandan da anlaşma hükümlerini çeşitli "kamu" işyerlerinde sürmekte olan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde uygulamakta ve "Toplumsal Anlaşma"nın bir yasa hükmü haline getirilmesine çalışmaktadırlar. Bunun için Sendikalar Yasası'nın, Grev ve Toplusözleşme Yasası'nın değiştirilmesi için hazırlıklar yapmaktadırlar.

Bütün emperyalistler, komprador burjuvazi ve toprak ağaları açısından en önemli mesele, işçi sınıfının kazanılmış haklarını gasbetmek, işçi sınıfının elinden çeşitli mücadele silahlarını almaktır. "Toplumsal Anlaşma" da böyle bir amacı gerçekleştirmenin bir hazırlığıdır zaten. Egemen sınıflar bu amaçlarını CHP reformistleri eliyle gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar.

Bu bakımdan işçi sınıfının ve proleter devrimcilerin "Toplumsal Anlaşma" ve CHP reformistlerinin yeni hazırlıkları karşısında kazanılmış ekonomik, demokratik ve siyasi hakları gasbettirmemeli, bunları korumalı, savunmalı ve genişletmelidir. Egemen sınıflara karşı dişe diş bir mücadeleye girişmelidir.

Fakat mücadelenin temel hedefi bu değildir. İşçi sınıfı ve proleter devrimci hareket, "Toplumsal Anlaşma" karşısındaki bugünkü temel görevini, mevcut hakları korumak ve savunmak olarak ele alamaz. O her şeyden önce mevcut sömürü ve soygun düzenini yıkmak ve kesintisiz olarak sosyalizmi gerçekleştirmek için mücadele eder. Onun için de her dönemde mücadelesinin hedeflerini buna bağlı olarak formüle eder ve bu amacını gerçekleştirmenin mücadelesini verir.

Bu bakımdan işçi sınıfı ve proleter devrimciler bugün kazanılmış mevzilerden bir adım bile geri adım atmaksızın, esas olarak bu mücadele içerisinde yeni ekonomik, demokratik ve siyasi mevziler kazanmalı, devrimi gerçekleştirmenin mücadelesini vermeli, hedefleri ni buna uygun olarak tespit etmelidirler.

"Toplumsal Anlaşma"yı yırtmak için kalkan yumruklar yeni bir dünyanın, sömürüsüz bir dünyanın habercisi olmalı ve işçi sınıfı aşağıdaki devrimci taleplerini gerçekleştirmenin mücadelesini vermelidir. Proleter devrimciler bu hedeflerin gerçekleştirilmesi uğruna işçi sınıfının mücadelesine önderlik etmelidirler:

- EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET
- EN ÇOK 8 SAATLİK İŞGÜNÜNÜN BÜTÜN İŞYERLERİNİ KAPSAYACAK ŞEKİLDE GENELLEŞTİRİLMESİ, KADIN İŞÇİLER VE 18 YAŞINDAN KÜÇÜK GENÇLER İÇİN 6 SAATLİK İŞGÜNÜ,
- İŞ YASASININ, GREV VE TOPLUSÖZLEŞMELER YASASININ VE SENDİKALAR YASASININ BÜTÜN ANTİ-DEMOKRATİK MADDELERİNİN İPTAL EDİLMESİ.
- LOKAVTIN TÜMÜYLE YASAKLANMASI, SINIRSIZ GREV VE GENEL GREV HAKKI,
- TÜM EMEKÇİLERE GREVLİ-TOPLUSÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI,
- DEVRİMCİ PROLETARYANIN HER TÜRLÜ SINIF ÖRGÜTÜ, SINIF SENDİKALARI, FABRİKA KOMİTELERİ VB. İÇİN -ULUSLARARASI ALANI DA KAPSAYAN- TAM ÖZGÜRLÜK, VB...

Proleter devrimcileri, ve proleter devrimci hareketi reformist düzen hareketlerinden ayıran en temel özelliklerden birisi de budur zaten.

Maden-İş'in revizyonist sendika ağaları MESS patronlarıyla

ikinci «Grup sözleşmesi»ni de imzaladılar

Madeni Esya Sanayi İşverenleri Sendikası (MESS) ile Maden-İş Sendikası arasında yeni toplusözleşme imzalandı. Bu anlaşma, 28 fabrikada çalışan 5 bin işçinin çıkarlarını MESS'in komprador patronlarına peşkeş çeken bir yeni ihanet belgesidir. Anlaşma, bu yıl şubat ayında MESS ile Maden-İş'in yaptığı grup sözleşmesinin hemen hemen aynısıdır. İmzalanan sözleşmede belirtilen aşağı-yukarı bütün maddeler MESS'in istekleridir.

Bu sözleşme, grevi fiilen ortadan kaldırma amacını güden bir grup sözleşmesidir. Maden-İş'in sendika ağaları, komprador burjuvazinin hayal ettiği grup sözleşmesini böylece ikinci defa gerçekleştirmiş oluyorlar. Onların bugün CHP hükümetine karşı yürüttükleri sahte muhalefet bir daha açığa çıkıyor. Maden-İş'in sosyal-faşist yöneticileri, "Toplumsal Anlaşma"ya sahtekarca karşı çıkıyorlar. Ancak MESS ile imzaladıkları grup sözleşmesi, "Toplumsal Anlaşma"nın küçük çapta bir örneğidir. "Toplumsal Anlaşma"nın grev kırıcı, hatta grev hakkını fiilen yok eden niteliği bu sözleşme ile somut olarak görülüyor.

Maden-İş yöneticileri MESS patronlarının dayattığı başlıca talep olan grup sözleşmesini bir defa daha işçi sınıfına "zafer" diye yutturamayacaklardır. Şubat ayındaki ihanet belgesine "Büyük Zafer" diye başlık atan Politika gazetesine işçi sınıfı hak ettiği şamarı indirdi. Kiralık kalemlerin bu kesekağıdı gazetesi kapandı. Türkler-Ertürk, sosyal-faşist kliğinin sonu daha iyi olmayacaktır. İşçi sınıfının grev hakkını fiilen ortadan kaldırmayı amaçlayan bu yeni grup sözleşmesi, bilinçli işçiler tarafından geri çevrilecektir.

Sözleşmede kabul edilen maddeler, tıpkı Şubat sözleşmesinde olduğu gibi MESS patronlarının talepleridir. Kıdem tazminatı 30 günde donduruluyor. İkramiyelere yalnızca 1 maaş ve ücretli izinlere 3 gün ekleniyor. Ücretler MESS'in 12-12,5 liralık önerisi gibi 11-13,5 lira arasında artıyor. Bütün bunlar Maden-İş sendika ağalarının, egemen sınıfların safında kesinlikle yer tuttuklarını göstermektedir.

Gene şubat ihanetinde olduğu gibi, grevde geçen 30 günün ücreti işçilere ödenmiyor. MESS—Maden-İş ortaklığı, bundan böyle greve çıkacak işçilere ücret ödememek kararını bir daha vurguluyor. Tek başına bu madde dahi Maden-İş sendika ağalarının patron uşağı ve işçi düşmanı yüzlerini açığa çıkartmaya yeter. Grup sözleşmesinin dayatılması ve grevde geçen günler için ücret ödenmemesi, burjuvazinin ülke çapında işçi sınıfına saldırısının parçasıdır. Grev ve direnişleri engellemek, ücretleri dondurmak isteyen egemen sınıfların dayatmak istediği "Toplumsal Anlaşma"nın bir parçasıdır.

Maden-İş üyesi onbinlerce işçi, kendilerine hiç danışılmadan, gizlice imzalanmış bu ihanet belgesini kabul etmeyecektir. Maden-İş içinde bu revizyonist sendika ağalığına karşı işçilerin öfkesi

De.sa.7.sü.3'de

MESS ile Maden-İş arasındaki imzalanan Gurup Sözleşmesinin 4. Bölgedeki yankıları devam ediyor

- TEZSAN'A GİDEN ADEM KARABAŞ İŞÇİLERE "SİZE ÇOK SEVİNÇLİ BİR HABERİM VAR, HAFTALIK İŞ SAATİ 46,5 OLDU' DEYİNCE İŞÇİLER AYAĞA KALKIP "BİZ ZATEN 45 SAAT ÇALIŞIYORDUK' DİYEREK YUH ÇEKTİLER.
- ADEM KARABAŞ SÖZLEŞMEDEN SONRA ALTAŞ'A GİDEREK, 'SÖZLEŞME İMZALANMIŞ, GREV BİTMİŞTİR' DEYİNCE YÜKSELEN İTİRAZLAR ÜZERİNE 'KARŞI KOYAN YA DA DİRENEN OLURSA, 17. MADDEDEN İŞLEM GÖRÜP, İŞTEN ATILIR' DİYEREK TEHDİTLER SAVURDU.
- ÇELİK MOTOR'DAKİ GREV SIRASINDA İŞÇİLER, MOTORLARI DIŞARI ÇIKARMADILAR. İŞVEREN POLİS ÇAĞIRDI. İŞÇİLER DE SENDİKAYA HABER VERİNCE, ADEM KARABAŞ HEMEN FABRİKAYA GELDİ. DURUMU GÖRÜNCE İŞÇİLERE 'DOSTLAR SİZ NE YAPIYORSUNUZ, BIRAKIN MOTORLARI, CAN BEY'E (MÜDÜR) GÜÇLÜK ÇIKARMAYALIM' DİYEREK SARILIP MÜDÜRÜ ÖPTÜ.

Sosyal-faşist sendika ağalarının ihanet zincirlerinin son halkası MESS-Maden-İş sözleşmesi ile pazartesi günü tamamlandı. Günlerdir IV. Bölgede konseyin yaklaşmasının da getirdiği gerginlik işçilerde son haddine vardı. Maden-İş yönetimindeki hainler bu ihanet belgesini imzalamakta biran olsun gecikmediler. MESS patronları sözleşme öncesi direttiklerinden bir adım olsun geri atmadılar. Sosyal-faşistler satıştan ceplerine girecek paranın heyecanıyla yaklaşan konseyi hiçe saydılar.

Sözleşme sonucu saat başına 11-13,5 liralık ücret farkı (MESS patronları 12,5 diye diretmişlerdi, burada bir ikram (!) "göze çarpıyor") eklendi. Kıdem tazminatı 30 günlük iş saatiyle donduruldu. Yıllık ikramiyelere 1 maaş eklendi. Grevde geçen süre için bir kuruş bile ödenmedi. İş saatleri ayarlamasında ise sendika ağalarının fabrikalara ve işçilere ne denli ilgisiz olduklarını ispatlayan bir sonuç ortaya çıktı. Sözleşme imzalandıktan sonra grevdeki Tezsan'a giden Adem Karabaş işçilere "Dostlar, sözleşme ne iyi ne de kötü olmuştur. Somut koşulları değerlendirdik. Ama size çok sevinçli bir haberim var: Haftalık iş saati 46,5 saat oldu." deyince işçiler ayağa kalkıp "biz zaten 45 saat çalışıyorduk" diyerek yuh çektiler. Yine de utanmayan bu alçak adam "Pardon dostlar sizinki 45 saat kaldı" diyerek yalanlarını sürdürdü.

Yine Adem Karabaş ve arkadaşları hain tayfası Altaş'taki işçilere sizden habersiz imza atmayız diye söz vermişlerdi. Ama onlar kendilerine yakışanı yapıp, habersizce kapıların ardında imzaları attılar. Daha sonra Adem Karabaş grev yerine gelerek, "sözleşme imzalanmış, grev bitmiştir" deyince yükselen itirazlar üzerine "karşı koyan ya da direnmeye devam eden 17. maddeden işlem görür, işten atılır" diyerek tehditler savurdu.

IV. Bölgede Maden-İş grevlerinin sürdürüldüğü Altaş, Tezsan ve Lombardini Çelik Motor işçilerinin direnişi hüsranla ve yönetime karşı bir kat daha kabaran kinle sona erdi. Attıkları imza revizyonistlerin sonlarını hızlandırdı. Sırtlarına indirilen darbenin acısıyla işçiler, muhalefetin haklılığını bir kez daha kavrayıp, haklı mücadeleye katılmaya karar verdiler.

Sendikamızın başındaki sosyal-faşistler, arkalarındaki İGD'li beslemelere, asıl olarak da efendileri Sovyet sosyal-emperyalistlerine çok fazla güveniyorlar. Ama bu kez işçi sınıfının çelik yumruğu bu güveni tuzla buz edecektir.

Aydınlık-TİKP revizyonistleri kimin «Safında»?

"Üç Dünyacı" Aydınlık-TİKP revizyonistleri, 15-16-17 Temmuz tarihli Aydınlık gazetesinde sendikal hareketle ilgili yeni bir durum tahlili(!) yapıyor. Daha doğrusu, bugüne kadar faşist ve reformist sendika ağalarının Aydınlık sayfalarında, işçi sınıfına devrimci gibi sunma sahtekarlığının gerekçelerini bulmaya çalışıyorlar.

Aydınlık'ın "KURNAZ" sendikacısı, Türk-İş içinde revizyonizmin tırmandığı tespitini yaptıktan sonra, "dilinin altındaki baklayı" çıkarıyor; ve bu tırmanışın nedenlerini açıklıyor(!) Aydınlık'a göre, revizyonizmin Türk-İş içinde tırmanmasının nedeni, Türk-İş içindeki revizyonist olmayan "sendikacıların 5. Kol'un sızmasını eli kolu bağlı olarak seyretmeleri" ile, "revizyonizmle ideolojik ve siyasi(!) olarak uzlaşmaları" imiş.

Bu derin tahlillerden sonra Aydınlık, bütün faşist ve reformist sendika ağalarına şu "tarihi" çağrıyı yapıyor:

"Bugün revizyonist tırmanışa dur demek isteyen, Rus 5. Kolu'nun sendikaların başına çöreklenmesine karşı olan bütün sendikacıların yapması gereken şey, revizyonizmle uzlaşmaya bir an önce son vermek, sınıfla birleşmek, 5. Kol'a karşı aktif mücadeleye girmektir." (abç)

Şu birkaç satır aslında Aydınlık'ın sınıf işbirlikçisi çizgisini açıkça ortaya koyuyor. Yazılarından da açıkça anlaşılacağı gibi Aydınlık revizyonizmi artık, işçi sınıfı sendikalarının yönetimini gasbeden, anti-demokratik tüzük maddeleriyle, "fesih" ve "veto"larla, patronların açık desteği ile, ayakta durmaya çalışan sendika ağalarını artık "ağa" olarak görmüyor. Bu işçi sınıfı hainlerini, işçi sınıfının meşru sendika liderleri olarak lanse etmeye çalışıyor. Ama insan bir kere revizyonizm batağına düşmesin, karşı-devrimcilikte gideceği yerin sınırı kalmıyor. Onun için Aydınlık da bununla yetinmiyor; revizyonizmle ideolojik ve siyasi mücadeleyi de faşist ve revizyonist sendika ağalarına terk ediyor. Ama ne yazık ki bu faşist ve reformist sendika ağaları revizyonizmle uzlaşıyor (!)

"Üç Dünya Teorisi"nin gereği olarak, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini, komprador burjuvazi ve toprak ağalarına terk eden Aydınlık revizyonizmi, şimdi de işçi sınıfının revizyonizme karşı olan mücadelesini de, faşist ve reformist sendika ağalarına bırakıyor. Kendisi bütün "yüklerini atmış", hafiflemiştir. Artık, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi adına komprador burjuvazi ve toprak ağalarını, sosyalizm mücadelesi adına da reformist ve faşist sendika ağalarını desteklemekten başka bir görevleri kalmamıştır. Doğrusunu söylemek gerekirse, Aydınlık bu karşı-devrimci görevi "hakkıyla" yerine getirmektedir.

Karşı-devrimcilikte vardığı yerin bilincinde olan Doğu Perinçek, Ereğli'de Şükrü Özbayrak'ın koluna girmiş bağırıyor: "Kimin safındasınız". Cevabımız şudur: Tam sizin karşınızdaki safta. Çünkü, sizin safınız komprador burjuvazi, toprak ağaları ve bütün sendika ağalarının safıdır. O saflarda ne Halkın Kurtuluşu'nu ne de devrimcilikten nasibini aç çok almış bir tek devrimciyi göremeyeceksiniz.

Doğu Perinçek bize "kimin safında" olduğumuzu soruyor: Biz kendisinin hangi "safta" olduğunu biliyoruz. Ama Doğu Perinçek ve Aydınlık şürekasının "hangi safta" olduğu hakkında hâlâ şüphesi olanların şüphelerini gidermek için Aydınlık revizyonizmine, özellikle onun başı Doğu Perinçek'e şu soruları yöneltiyoruz: Bu sorulara vereceği cevaplar, kendi saflarını "cümle alemin" önünde açığa çıkaracaktır.

1- Faşist ve reformist sendikacıların revizyonizme karşı ideolojik ve siyasi mücadele yürüttüğü bir tek örnek gösterebilir misiniz?

2- Faşist ve reformist sendikacıların işçi sınıfıyla birleştiği bir tek örnek gösterebilir misiniz?

3- Faşist ve reformist sendikacıların işçi sınıfının çıkarlarını koruduğu bir tek örnek gösterebilir misiniz?

4- Belki örnek gösteremezsiniz. Peki bize, Marksizmin bellibaşlı önderlerinden, işçi sınıfının ideolojik ve siyasi mücadelesini, işçi sınıfından başka bir sınıfın siyasetçilerine ya da sendikacılarına bıraktıklarına dair tek bir kanıt gösterebilir misiniz. (Tito, Deng Siao-ping, Kruşçev vb. verebileceğiniz kanıtlar geçerli değildir.)

Doğu Perinçek, kendisinin reformist bir sendika ağası olan Şükrü Özbayrak'ın koluna girdiği yetmiyormuş gibi bu "safı" bir de "işçilerin safı" olarak ilan ediyor. Ve bu saflarda olmayan herkesi de revizyonistlerin safında olmakla, Devrimci Maden-İş'e katılmayan 10 bin Ereğli maden işçisini ve Halkın Kurtuluşu'nu revizyonizme karşı mücadele eden herkese bir kulp takmakla suçluyor. Oysa, Halkın Kurtuluşu'na ve işçilere "yüksek perdeden" saldırmadan önce D. Perinçek şunu yapmalıydı. "Devrimci Maden-İş'e, yani D. Perinçek ve Ş. Özbayrak'ın "safına" katılmayan 10 bin Erdemir işçisine, neden kendi saflarına katılmadığını sorsaydı, işçiler şu cevabı verecekerdi:

Birincisi, sizin iddia ettiğiniz gibi, Ş. Özbayrak ve Devrimci Maden-İş, anti-revizyonist bir mücadelenin ürünü değil, Ş. Özbayrak'la revizyonist sendika ağalarının koltuk kavgasının bir ürünüdür.

İkincisi, sizin "anti-revizyonist", "yurtsever", "işçi dostu" diye "mücadelesini selamladığınız" Ş. Özbayrak, tıpkı sizin gibi işçi sınıfının mücadelesine ihanet etmiştir. Ve on yılı aşkın bir dönemdir burada K. Türkler, M. Ertürk gibi revizyonist sendika ağalarına hizmet sunmuş, işçi sınıfı üstündeki her türlü baskının baş mimarı olmasa da, baş oyuncusu olmuştur. On yıl boyunca "kraldan çok kralcı"lık yapan Ş. Özbayrak, soytarının hiç bir zaman kral olamayacağını anlayınca kendi krallığını ilan etmeye kalkmıştır. Durum bundan ibarettir. Ş. Özbayrak'ın durumu size de örnek olmalıdır.

Üçüncüsü, 1971'de sıkıyönetimin her devrimciyi tutup içeri attığı, işkenceden geçirdiği, katlettiği ağır şartlarda Ş. Özbayrak, devrimcilerle "aşırı solcularla" ilişkisi olduğu, K. Türkler ve M. Ertürk aleyhine muhalefet örgütledikleri gerekçesiyle K. Türkler'e ihbar etmiş, Ereğli'den ve İstanbul'dan birçok işçi önderi devrimci arkadaşımız önce sendikadan, daha sonra da "işveren-sendika ağası" anlaşmasıyla işten atılmışlardır. Böylece 12 Mart'ın "sayın muhbir vatandaşlar" safına Ş. Özbayrak da kendi çapında katılmıştır.

Dördüncüsü, bay D. Perinçek, Şükrü Özbayrak, 10 bin işçi Ereğli'de daha iyi yaşama ve iş koşulları için direnişe geçmişken, işçilerden habersiz bir gecede toplusözleşme protokolu imzalayan ve "Toplumsal Anlaşma" adı verilen ihanet belgesini, daha Ecevit icat etmeden önce pratikte hayata geçiren bir sendikacıdır. Ve bugün de "Toplumsal Anlaşma"yı desteklemek "şerefine" sahiptir.

Biz 10 bin Erdemir işçisi bu ve böyle yüzlerce nedenden dolayı Ş. Özbayrak ve "Devrimci Maden-İş safında değiliz bugün. Ama siz bütün bunlara "kulp" diyorsunuz. Oysa, bu kulpların hiç birini biz takmadık. Ş. Özbayrak ve şürekası bu sizin "kulp" dediğiniz şeyleri on yıllık çabaları sonucu "alınlarının teriyle" kazandılar. Ne gariptir ki, siz ve gazeteniz Aydınlık nerede bir işçi sınıfı düşmanı, kaşarlanmış, ipliği pazara çıkmış sendika ağası var, karşımıza getirip "büyük anti-revizyonist", "büyük yurtsever" olarak takdim ediyor ve bizi, sizin de içinde yer aldığınız o "saf"a çağrıyorsunuz. Bizler çağırdığınız "saf"ın ne menem bir saf olduğunu bildiğimiz için bu çağrınızı reddediyoruz. Siz ise, karşımıza sahte bir ikilemle çıkıyorsunuz. Ya Şükrü Özbayrak ve Doğu Perinçek'in safı, ya da Kemal Türkler İ. Bilen'in safı. Oysa biz biliyoruz ki, her iki "saf" da karşı-devrimcidir, ve biz işçilere düşmandır. Bizim safımız, ne revizyonist, ne de reformist ve faşist sendika ağalarının safıdır. Biz her ikisinin de, isimleri ne olursa olsun burjuvazinin ve toprak ağalarının, bu zulüm ve sömürü düzeninin devamından yana olduğunun bilincindeyiz. Bunu kendi öz tecrübelerimizle öğrendik. Onun için, demagojiyle, laf kalabalığı ile, sahte ikilemlerle bizi kandıramazsın, o devir geçti. Artık sendika ağaları arasında gidip gelen oyuncaklar olmayacağız. Kurtuluşumuzun kendi sınıf sendikacılığımızın safında olmaktan geçtiğini yavaş yavaş da olsa kavrıyoruz. Ve artık anlıyoruz ki faşist, reformist, revizyonist her türden sendika ağasını sendikalarımızdan tasfiye etmeden, bunları başımızdan atmadan, kendi gerçek sendikalarımıza kavuşamayacağız. Bunun için bizi, boşuna zahmet edip safınıza çağırmayın. Çünkü biliyoruz ki, sizin çağırdığınız saf, karşı-devrim safıdır. Ve bizim amacımız, siz dahil o saftakilerin tümünü tarihin çöplüğüne atmaktır.

Bir şey daha var söylemek istediğimiz bay D. Perinçek: Aslında siz, keskin anti-revizyonist geçiniyorsunuz. Ama biz her gün görüyoruz ki, "sizin anti-revizyonist mücadeleniz" revizyonistleri ve revizyonist sendika ağalarını güçlendiriyor. Neden mi? Çünkü siz bizim karşımıza yıllardır işçi sınıfının "boynunda boza pişiren", işçi düşmanlarını, faşist, reformist sendika ağalarını "işçi dostu", "işçi sınıfının çıkarlarının gerçek temsilcisi" olarak çıkarıyor, bunların demeçlerini gazetelerinizde çarşaf çarşaf yayınlıyorsunuz. Oysa biz işçiler kendi öz tecrübelerimizle biliyoruz ki, bu sizin "allayıp pullayıp" piyasaya sürdüğünüz takım, işçi sınıfının yeminli düşmanlarıdır, ve bugüne kadar patronlara hizmette kusur etmemiş her türden sendika ağası takımıdır. Bu da henüz meseleleri yeterince kavramamış birçok işçi arkadaşımızın kafasını karıştırıyor. Ve birçok arkadaşımız sizin "ipliği pazara çıkmış" adaylarınız karşısında, revizyonistlerin daha az "ipliği pazara çıkmış" adaylarının yanında "saf" tutuyor. Bir daha belirtelim ki, bunun böyle olması, sizin sınıf işbirlikçisi çizginizdir. Çünkü gerçekleri tersyüz edip sunuyorsunuz. Sanki işçilerin karşısında revizyonist, faşist ve reformist saflardan başka saf yoktur ve işçiler bu karşı-devrimci saflardan birinde yer almak durumundadır. Hayır. Biz kendi safımızda her üç karşı-devrimci safın da karşısında yer alıp, işçi sınıfı partisinin ve onun sendikal hareketinin safında yer alacağız.

"Üç Dünyacı" Aydınlık revizyonizminin derin tahlillerini ve bu tahlillerin bir yansıması, somut bir olay olan Devrimci Maden-İş karşısında Aydınlık'ın sendikal mücadele alanındaki çizgisini, 10 bin Erdemir işçisi ağzından sergilemeye çalıştık. Genel siyasi ve ideolojik mücadele alanında komprador burjuvazi ve toprak ağalarına teslim olan bu revizyonist hareket, işçi sınıfının sendikal eyleminde de faşist ve reformist sendika ağalarına teslim olmuştur. Ama yükselen mücadele, bu karşı-devrimci çizgiyi sendikalar alanında da yerle bir etmekte, devrim ve karşı-devrim saflarını daha da belirginleştirmektedir. Çöken sınıfların "saf"ında yer alan bu hareket onlarla birlikte çökecektir.

FABRİKADAN, ATÖLYEDEN SENDİKADAN

★ İNEBOLU LİMAN İNŞAATI işçileri üzerinde baskı ve sömürü çekilmez hale geldi. Sin-taş liman inşaatında çalışan işçiler üç yıldan bu yana sendikasız çalışmaktadır. İşçilerin hiç bir can güvenliği ve sosyal hakkı yoktur. Cumartesi, pazar ve diğer tatil günlerinde işçiler zorla ve aynı ücretle çalıştırılıyorlar. Liman inşaatında çalışan dalgıçların hiç bir can güvenliği yoktur. Liman Başkanlığı, dalgıçların kontrol kağıdını istediğinde hemen susturdular. Çalışma şartları da çok zordur. İşe operatör olarak başlatıp amele olarak dize kadar çamurun içinde çizmesiz, elbisesiz çalışmak zorunda bırakıyorlar. İşçiler yolladıkları mektupta şöyle yazıyorlar:

"Şirket kendisi ne zaman isterse o zaman para veriyor. Ücretlerimizi en geç ayda bir vermeleri gerekirken, bu süre 3 aya kadar uzayabiliyor. Üstelik aldığımız paranın maaş bordrosunu da göstermiyorlar. Biz İnebolu Sin-taş Liman İnşaatı işçileri olarak her türlü baskı, zulüm ve teröre rağmen mücadelemizi sürdüreceğiz. 8 saatlik işgünü, haftalık tatil, ücretlerin zamanında ödenmesi, tatil günlerinde çift yevmiye için, can güvenliği için mücadele edeceğiz."

Toprak ve özgürlük alevleri yükseliyor

Bugün köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesi yükselmektedir.

Egemen sınıflar ve onların temsilcileri yıllardır yoksul ve az-topraklı köylülüğü toprak reformu demagojisi ile aldatmış bu yolla köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesinin önünü kesmeye, kırsal alanlardaki feodal ve yarı-feodal sömürünün giderek daha da katmerleşmesini sağlamıştır. Çeşitli reformist ve oportünist akımlar da emperyalistlerin, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının bu politikasının baş destekçisi olmuşlardır.

Ama bu demagojik yalanlar ve sahte teoriler artık giderek iflas etmeye başlamıştır.

Yoksul köylülük, bugün artık toprak ve özgürlük talebinin gerçekleşmesinin egemen sınıflardan ve reformist CHP hükümetinden beklemenin boş bir hayal olduğunu görebilmekte ve bu talebini ancak kendi örgütlü ve militan mücadelesiyle elde edebileceğini kavrayabilmekte - dir, bunun için harekete geçmektedir. Faşist devlet güçlerinin ve feodal toprak ağalarının bütün baskı ve saldırılarına rağmen yoksul köylülük birleşerek toprak ağalarının topraklarına tazminatsız olarak elkoymakta ve elkonulmuş bu toprakları kendi arasında dağıtmaktadır.

Bu şanlı mücadelenin en son örneğini Ardahan'a bağlı GÜZÇİMENİ köylüleri vermişlerdir.

Güzçimeni köylüleri ağaların gasbettiği topraklarına el koydular

Güzçimeni köylüleri, ağalar tarafından gasbedilen topraklara elkoyarak toprak ve özgürlük ateşini tutuşturdular.

Güzçimeni köylüleri geçtiğimiz haftalarda birleşerek, ağaların gasbettiği topraklara elkoymuşlardır. Elkonulan topraklar köylülerden oluşturulan bir komite aracılığıyla bütün köylülere dağıtılmıştır.

Güzçimeni köylüleri işgal eylemini ve toprakların dağıtılmasını şöyle anlatmaktadırlar :

"Köy halkının hemen hemen yarısının toprağı hiç yoktur. Geriye kalanların ise çok az (7 - 12 dekar) toprağı vardır. Buna rağmen köyümüzdeki 700 dekarlık sulak arazi ise birkaç toprak ağasının elindedir. Bu arazi köyün en verimli çayırlık arazisidir.

1938 yılında köyümüzde bir toprak bölüşümü yapıldı. Buna göre her aileye (nüfusu gözönüne alınarak) 10-15 dekar toprak verildi. Fakat şimdiki toprak ağaları rüşvet ve çeşitli yolsuzluklarla 107 dekar araziyi tapuyla aldılar. Devlet güçlerini de arkalarına alarak zorla köyün merasına elkoydular ve gasbettiler. Bizler bu toprak ağalarına karşı yıllarca mücadele ettik, fakat bilinçsiz ve örgütsüz olduğumuzdan başarılı olamadık. Şimdi bu düzenin yapısını ve buna karşı verilen mücadelenin özünü daha iyi kavradık. Ve şunu anladık ki, biz köylüler tüm haklarımızı ancak örgütlenerek, birleşerek, kendi bileğimizin zoruyla alacağız. Bunu kavramaz da ilk aşamada birleştik ve topraklarımızı gasbeden ağaların (tapulu olan 107 dekarın dışında kalan) topraklara elkoyduk. Ve köy halkı arasında dağıttık.

Gerçekleştirdiğimiz bu dağıtım ve aldığımız bu hak sadece TOPRAK ve ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZDE ilk adım ve ilk aşamadır. Yenilen toprak ağaları bu mücadelemizi engellemek için birçok oyunlara baş vuruyorlar, ama bütün bu oyunları boşa çıkaracağız ve mücadelemize kararlılıkla devam edeceğiz. Mücadelemizi hiç kimse durduramayacaktır.

YAŞASIN TOPRAK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZ
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI"

Demirköy Sisliova ve Beğendik köylüleri:

«Devlet ve tefeci -tüccarların baskı ve sömürüsü altında yaşıyoruz»

Bizler Kırklareli ilinin Demirköy ilçesine bağlı ve yoksul orman köylerinden olan Sisliova ve Beğendik köylüleriyiz. Kaların tokluğuna, hayatımızı hiçe sayarak geçimimizi ormandan sağlamaya çalışırken bir yandan faşist diktatörlüğün devleti tarafından sömürülüyor, diğer bir yandan orman ağaları olan tefeci-bezirgan tüccarların elinde oyuncak oluyoruz.

Faşist diktatörlüğün resmi temsilcileri olan orman işletmelerinin müdürleri, şefleri ve onların işbirlikçileri tarafından her sene haklarımız gasbedilmektedir. Bizlere ormandan makta denilen bölümler dağıtılmakta, bu bölümlerde bir aile başına birkaç ağaç düşmektedir. Bu ağaçlardan ancak bir iki kamyon odun yapabilmekteyiz. Böylece bütün yıl bununla geçinmeye çalışmaktayız.

Geçen sene (1977) yazında böyle bir dağıtım yapılırken, Demirköy ormanlarında Macara bölgesinin orman şefi Yücel Akyol Sisliova köyünün varlıklı kişilerinden olan Osman Buğdaycı, Hayri Buğdaycı ve Hayri Güzelyıldız'lardan 13 bin lira rüşvet alarak bu bölgenin 21 nolu kesimini veriyor. Yine kendisi burada gizlice çeşitli ağaçlar damgalayarak işbirlikçilerine yeniden haksız kazançlar sağlıyor. Bir kesimden normal olarak bir veya iki kamyon çıkması gerekirken işbirlikçiler buradan başkalarının hakkını yiyerek 30 kamyon odun (300 ton) çıkarıyorlar. İşbirlikçilerin haksızlıkla elde ettikleri odunları satmaları için nakliye gerektiriyor. Fakat 21 nolu kesimin kesim raporu olmadığı için nakliye alamıyorlar. Orman Şefi Yücel Akyol yeniden hilekarlığa başvurarak 1978 yılında yani bu yaz kesimi yapılması gereken 49 nolu kesimin nakliyesini, işbirlikçilerine veriyor.

Bu haksızlığı delilleriyle birlikte öğrenince durumu Demirköy Orman İşletmesi Müdürlüğüne aksettirdik. Gösterdiğimiz tepki sonunda Müdür Yardımcısı bölgeye gönderilmesine rağmen bu durum örtbas edilmeye çalışıldı. Bunun üzerine Bakanlığa bir yazı yazıp müfettiş istedik. Oradan da bir şey çıkmadı. Ancak uğradığımız haksızlığı Halkın Kurtuluşu gazetesine yazmayı uygun gördük.

Önemli bir görev: Tarım ve orman işçilerinin örgütlenmesi

Ülkemizdeki faal nüfusun yaklaşık on milyona yakını tarım ve orman alanında çalışmakta, tarım ve orman işçiliği yapmaktadır. Fakat tarım ve orman işçilerinin hemen hemen tamamına yakın bir kesimi sendikal örgütlenmeden yoksun bulunmaktadır. Bunların ancak 25 bin kadarı sendikalı durumundadır ve toplusözleşme yasasından yararlanabilmektedirler. Bu sendikalı işçilerin ise % 98'i devlet üretme çifliklerinde çalışmaktadır.

Oysa tarım ve orman işçilerinin sendikal örgütlerine kavuşması karşımızda çok önemli bir sorun olarak durmaktadır. Tarım ve orman işçilerinin örgütlenmesi işçi-köylü ittifakının sağlanmasında ve güçlenmesinde, kırsal alanlarındaki toprak ve özgürlük mücadelesinin gelişmesinde ve genel devrimci mücadelenin gelişmesinde çok önemli bir rol oynayacaktır.

Egemen sınıflar ve onların iktidarları bunu bildikleri için tarım işçilerinin ve orman işçilerinin sendikalaşma hareketini sürekli baltalamışlardır ve baltalamaya devam etmektedirler. Sendikalaşmak için mücadeleyi başlatan işçilere sürekli baskı uygulanmakta ve bu baskılar yer yer toptan işten atmaya kadar vardırılmaktadır. Kendiliğinden gelen ve devrimci bir şekilde kurulmaya çalışılan sendikalaşma hareketini baltalayan devlet ve onun temsilcileri bunu başaramadığı yerlerde ve alanlarda sarı sendikaları devreye sokmakta veya doğrudan doğruya bir korsan sendika kurdurmaktadır. Bu korsan sendikalar aracılığıyla işçilerden habersiz işçiler adına toplusözleşme yapmakta ve böylece işçilerin örgütlenme ve taleplerini gerçekleştirme mücadelesinin önüne set çekmektedir.

Bunun en iyi örneklerinden biri Orman Genel Müdürlüğünün orman işçilerinin sendikal mücadelesini engellemek için kurduğu korsan sendikadır. Bakanlık kendisinin kurduğu böyle bir korsan sendika ile 90.000 orman işçisini kapsayacak şekilde toplusözleşme imzalamıştır. Göstermelik olarak imzalanan bu sözleşmenin uygu

Dev.Sa.7.Su.1'de

Mezra Köylüleri:

«Haklarımızı mücadele ile alabiliriz»

Küçük üreticiler üzerindeki sömürü ve baskıya son!

Bugün küçük üretici köylüler çok yönlü bir sömürü ve baskı altında bulunmaktadır. Onlar bir yandan feodal ve yarı-feodal ilişkilerin içerisinde sömürülürken, bir yandan da emperyalist tekeller, komprador burjuvazi ve aracı-tefeciler tarafından en ağır biçimde sömürülmekte ve ürettikleri ürünlerine yok pahasına elkonulmaktadır. Bu, diğer şeylerin yanı sıra hükümetlerin tarım ürünlerinin taban fiyatlarını her yıl düşük tutması yoluyla gerçekleştirilmektedir.

Böylece küçük üretici köylünün bir yıllık emeği ve alınteri emperyalist tekellere, ve yerli sömürücülere kâr olarak akıtılmaktadır.

Aslında köylü ürününü pazarda tespit edilen taban fiyatının daha altında satmak zorunda kalmaktadır. Aracı-tefeciler köylünün ürününü pazarda yok pahasına kapatmakta ve bundan milyonlarca lira kâr etmektedir.

Bu durum en açık olarak sebzede görülmektedir. Şehirlerdeki bakkal ve manavlarda çok yüksek fiyatla satılan sebze ve meyvalar, aslında küçük üreticiden çok düşük bir fiyatla alınmaktadır. Sebze ve meyva komüsyoncuları, küçük üreticinin ürününü adeta yok pahasına kapatmaktadırlar.

Dev.Sa.7.Sü.3'de

Çay'da «Vişne Festivali» düzenlendi

"Vişne Festivali"nden bir görüntü.

Vişne taban fiyatları 15 lira olmalıdır

Afyon'a bağlı Çay ilçesinde vişne üretimi önemli bir yer tutmaktadır. Küçük üretici köylülerin bir bölümü vişne üretimi ile uğraşmakta ve bundan geçimini sağlamaktadır.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da Çay'da bulunan dört meyva suyu fabrikası temsilcileri bir araya gelerek vişne taban fiyatlarını 8 lira olarak tespit ettiler ve belirlenen bu fiyat üzerinden vişne alımına başladılar.

Halbuki küçük üreticiler vişne fiyatlarının bu yıl en az 15 lira olmasını istiyorlardı ve bunun için mücadele etmeye de kararlıydılar.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da Çay'da "Vişne Festivali" düzenlendi. Fakat bu yılki festivalin düzenlenmesi işini Çay Gençlik Derneği üzerine aldı. 8-9 Temmuz gecesi gerçekleştirilen festival gecesine vişne üreticileri ve halk gençliği katıldı. Katılanların sayısı 1500'den fazlaydı.

Gecede yapılan konuşmalarda vişne taban fiyatlarının üreticiler tarafından belirlenmesi, bu yılki taban fiyatlarının 15 lira olması, kredilerin üreticiye verilmesi istendi ve CHP hükümetinin taban fiyatları politikası protesto edildi.

Vişne üreticilerinin ve halk gençliğinin kararlı tavrı karşısında patronlar vişne alım fiyatlarını 9 liraya çıkarmak zorunda kaldılar. Ama emekçi köylüler ve halk gençliği bu aldatmaya kanmadılar.

Daha sonra Köy-Koop Çay Birliğinin iki alım şubesinin önüne vişne sömürüsünü protesto eden pankartlar asıldı ve vişne alımları durduruldu.

Vişne üreticileri haklarını almaya ve mücadelelerini sürdürmeye kararlı olduklarını göstermişlerdir.

Pazarcık'ın tarım işçileri ağa topraklarına elkoyacaklardır

Türkiye'nin birçok bölgesinde olduğu gibi, Pazarcık'ın yoksul köylüleri de kapitalizmin ve feodalizmin ağır baskı ve sömürüsü altında yaşamaktadır. Yoksul köylüler bir taraftan feodal toprak ağalığı ekonomisinin ağır boyunduruğu altında çalışırken, bir yandan da gene toprak ağaları tarafından tarım işçisi olarak sömürülmektedir.

Pazarcık'ın Tetirli, Nacar, Velolar, Narlı gibi yörelerinde oturan binlerce yoksul köylü çapa ve pamuk toplama mevsimlerinde çoluk çocuğuyla Koçdağların, Kadıoğlu-Emiroğlu gibi toprak ağalarının on binlerce dönüm toprağına akın etmektedir.

Yoksul tarım işçileri yılda on iki ay değil, ancak üç ay iş bulabilmekte ve çalışabilmektedir. Üstelik tarımda makinanın kullanılmasının giderek yoğunlaşması sonucunda bir yandan bu süre biraz daha azalırken, bir yandan da çalıştırılan işçi sayısı giderek düşmektedir. Bunun sonucu olarak da tarım işçileri arasında zaten yaygın olan işsizlik her geçen yıl biraz daha kabarmaktadır.

Pazarcık'ta toprak ağalarının topraklarında çalışan yoksul tarım işçilerinin her yıl onlarcası "iş kazası" sonucunda ölmekte veya yaralanmaktadır. İş mevsiminde ağaların topraklarına tarım işçisi taşıyan traktörlerin ve kamyonların yollarda ve hendeklerde devrilmesi sonucunda onlarca tarım işçisi can vermekte veya ağır yaralanmaktadır. Son iki yılda bu yolla ölen tarım işçilerinin sayısı 15'i geçmektedir.

Yasalar bütün çalışanlara 8 saatlik işgünü, ücretli hafta tatili ve bayram tatili hakkı tanıdığı halde, bunların hiç birisi tarım işçilerine uygulanmaz. Tarım işçileri ücretli hafta tatili hakkından yararlanamadıkları gibi, kızgın güneş altında günde 10-12 saat çalışmaktadırlar.

Çalışma gününün uzunluğuna rağmen tarım işçilerinin ücretleri son derece düşüktür. Üstelik Pazarcık'ın yoksul tarım işçilerine toprak ağaları tarafından vaat edilen ücretin dahi 15-20 lira altında ödeme yapılır. Mevsim sonu bir araya gelen toprak ağaları asgari ücret, hayat pahalılığı vb. gibi durumları hiç dikkate almadan ücret tespitinde bulunurlar. Toprak ağaları bu yılki ücreti geçen yıla oranla ancak % 5 fazlasıyla tespit etmişlerdir. Pazarcık'taki tarım işçileri sendikal bir örgütlenmeden yoksun oldukları için, toprak ağaları tarafından istenildiği gibi alınıp satılabilmektedir ve toprak ağalarına karşı hiç bir pazarlık gücüne sahip değillerdir.

Toprak ağaları iş mevsimindeki işçi taleplerini elçi denilen simsarlar aracılığıyla gerçekleştirirler. Genellikle zengin köylü, tefeci-tüccar takımına dahil olan elçiler toprak ağalarının adamlarıdır. Kış aylarında iyice aç kalan elçi ile yoksul köylüler arasında bir anlaşma yapılır. Böylece elçinin yoksul köylülere verdiği borç paraya karşılık, yoksul köylüler ertesi iş mevsimi için ağanın toprağına bağlanmış olur. Köylüler de bu kölelik anlaşmasını kabul etmek zorunda kalırlar. Elçiler kredi ile kendine bağlayamadığı bir kısım köylüleri de feodal etkinliği ve yüksek ücret vaadi ile aldatır. Tüm bu vaat ve güzel sözlerin ömrü iş mevsiminin başlamasına kadardır. Elçi çapalama sırasında kimseye aman vermez, yaşlı, çocuk, hasta demeden bütün yoksul köylüleri zorla çalıştırır. Ayrıca tüm tarım işçilerinin aldığı ücret üzerinden % 10 pay alır. Böylece tarım işçilerinin sırtından on binlerce lira kazanır.

Pazarcık'ın yoksul köylüleri bugün üzerlerindeki kapitalist ve feodal sömürüyü görmekte ve giderek bilinçlenmektedir - ler. Kurtuluşun ancak ağa tapraklarına tazminatsız olarak elkonulması il sağlanacağını giderek daha fazla kavramakta ve ancak bunun kendi örgütlü güçleri ile gerçekleşeceğini bilmektedirler.

Pazarcıklı tarım işçileri kurtuluşlarının ağa topraklarına tazminatsız olarak elkonulmasıyla gerçekleşeceğini kavramakta ve buna hazırlanmaktadırlar.

Pazarcık'ın tarım işçileri ağa topraklarında kızgın güneş altında 10-12 saat çalışıyorlar.

Tunceli orman işçileri:

«Günde 16 saat çalışıyoruz»

Biz Tunceli Orman İstihsal işçileriyiz. İlimizde orman ürünleri istihsali başladığından beri bu işte çalışmaktayız. Ama bu kadar süredir ne sendikamız ne de sigortamız var. Ayrıca hiç bir sosyal haktan da yararlanamıyoruz. Vilayetin hemen her yerinde orman istihsali yapılmasına rağmen birçoğumuz burada doğru dürüst iş de bulamıyoruz Çünkü orman alanlarının köy malı olmasına rağmen belirli müteahhitler buralara elkoymuşlardır.

Çalışan işçiler de çok az bir ücret almaktadır. Sabah saat 4'de kalkıp gece saat 20.00-21.00'e kadar çalışıyoruz. Bizim yanımızda hayvanlarımız da eziyet çekiyorlar. Çünkü her çalışan işçi kendi hayvanlarını da yanında getiriyor.

Çektiğimiz bu çile yetmiyormuş gibi bir yandan orman işletmesi memurları öte yandan müteahhitler olur olmaz baskı ve eziyette bulunuyorlar. Kendimizi müdafa etmeye kalkınca "çekip gitmemiz" söyleni - yor.

Eve dönüşte çarşı pazardan bir şeyler almak istiyoruz, ama işimizden aldığımız para hiç bir şeye yetmiyor.

TÖB-DER 4. OLAĞAN GENEL KURULUNA DOĞRU

TÖB-Der'de demokrasi ve birlik için ileri !

1978 4.Olağan Genel Kurulunun yaklaştığı şu günlerde, geriye dönüp baktığımızda öğretmen mücadelesinin herşeye rağmen esas olarak yükselmeye devam ettiğini görmekteyiz. Revizyonizmin, reformizmin baltalamaları,faşistlerin zor ve baskıları yükselen mücadeleyi bastıramamıştır.

1976 Genel Kurulunda, o güne kadarki öğretmen mücadelesinin özellikle 6 Aralık eylemlerinin iptalini değerlendiren Yurtsever Devrimci Öğretmen, öğretmen kitlesine yaptığı çağrılarda ve 3. Olağan Genel Kurulda görüşlerini ortaya koydu. YDÖ şöyle demişti 1976 Genel Kurulunda: "Örgütümüzü ve mücadelemizi bölmek ve örgütümüzü gasbedip devrimci bir öğretmen örgütü olmaktan çıkarıp, bir karşı devrim örgütü haline getirmek isteyenler vardır. Bunlar 6 Aralık eylemlerinin iptaline bereket kesin bir şekilde öğretmen kitlesine açıkça ihanet etmiş,cephe almışlardır. Bugüne kadar da sürekli bir şekilde despotça yöntemlerle mücadelemizi kilitlemiye çalışmışlar, önümüzü karartma faliyeti sürdürmüşlerdir. Bugün birkaç grup halinde Genel Kurulu demagoji yoluyla aldatarak yönetimi gasbedip sinsi faaliyetlerine devam etmek istemektedirler. Onlar örgütü, ele geçirdiklerinde daha da açıkça bir şekilde örgüt demokrasisini de yok edip, halk sayesinde ... rine hayat hakkı tanımayacaklardır. Öğretmenlerin şanlı mücadelelerinin bir ürünü ve bugünkü mücadelemizin araçlarından olan TÖB-DER'i egemen sınıfların ve sosyal-emperyalizmin bir aleti haline getirmek istiyorlar. Genel Kurulumuz bu gerçeği görmeli, bu duruma müsade etmemeli, revizyonist 'Demokratik Merkeziyetçiler', 'Birlik Dayanışma' grupların' yönetime getirmelidir. Tam tersine bu demokrasi düşmanlarından hesap sorulmalıdır. Bütün demokrat, yurtsever ve devrimci gruplar güçlerini birleştirerek revizyonist ihanete karşı bir birlik oluşturmalıdır.Öğretmen yığınları bunu istemektedir. Öğretmen mücadelesinin ihtiyacı budur." (YDÖ 1976 Genel Kurulu Konuşmasından)

YDÖ'nün Genel Kurula bu çağrısı revizyonist cepheyi oldukça telaşlandırdı ve kendi aralarındaki kavgayı oldukça kızıştırdı. Ancak "Devrimci Öğretmen", " Devrimci Demokratik Birlik" gibi küçük-burjuva ortayolcu grupların sekter ve sorumsuz tutumları devrimci ve demokratik bir cephenin oluşmasını engelledi. Revizyonist despotluğu kendisini bir daha gizlemeyi başardı, yönetime geldi.

Yurtsever Devrimci Öğretmenin 1976'da öğretmen mücadelesinin geleceğinden duyduğu kaygunun ne kadar yerinde, öğretmenlere ve diğer anti-revizyonist gruplara yönelttiği çağrının ne kadar haklı ve zorunlu olduğu artık bugün açıkça görülmekte - dir. Revizyonist ihanet çetelerinin hem örgüt yönetiminden hem de çeşitli şube yönetimlerinden öğretmenlere ve onların mücadelesine karşı nasıl düşmanca saldırdığı artık herkesin gözlerinin önündedir.

ÖĞRETMEN MÜCADELESİ VE YDÖ:

Bütün bunlara rağmen geride kalan iki yıl boyu öğretmen mücadelesi devam etti. İki yıl boyunca öğretmenler faşist diktatörlükle her alanda kıyasıya savaştı.

Sosyal-faşist hainler-çetesi,bu mücadelenin de önüne dikildi ama,ne var ki karasinekler gibi ezilecekleri artık bir gerçektir.

Gerek yönetimdeki G. Gazioğlu, gerekse kendisine muhalefet (!) diyen T'K'P'li ve TİP'li "Birlik Dayanışma" ve "Demokrasi İçin Birlik" sosyal-faşist klikleri bütün bu mücadeleler boyu Yurtsever Devrimci Öğretmenleri baş hedef seçtiler . Öğretmen kitlesine saldırılarını YDÖ şahsında sürdürdüler. Her meseleden, her zaafdan ve faşist diktatörlüğün her saldırışından YDÖ'leri teşrit etmek için yararlanmaya çalıştılar. Faşist diktatörlüğün diğer bütün kurumlarıyla (TRT, faşist basın, polis vs.) YDÖ'leri teşhir edip yok etmek için işbirliğine girdiler. Onlar ancak YDÖ'leri ezerek öğretmen mücadelesini bastırıp ve kendilerinin aleti olarak kullanma amaçlarının gerçekleşebileceğini hesap ediyorlardı.

Bu iki yıl boyu öğretmenler YDÖ'leri bu kliklere karşı da mücadele etmek zorunda kaldı. Bu mücadele kıran kırana bir mücadele oldu.

Sosyal-faşistler, YDÖ'leri iftira ve demagoji yoluyla kitlelerden koparmaya çalıştı, YDÖ ile kendi aralarındaki ayrılığı, "sosyal-emperyalizm ve sosyal-faşizm" kabul edip etmemek olarak göstermeye çalıştılar.Kendilerinin emperyalizme ve faşizme karşı olduklarını, YDÖ'lerin ise bunları bırakıp sadece"sosyal-emperyalizm ve sosyal-faşizm " icad ettiğini ve hedef şaşırttığını söylüyorlardı. Oysa bu büyük bir yalandı.Aramızdaki fark hiç bir zaman bu olmadı. Onların emperyalizme ve faşizme karşı olmaları sadece bir aldatma aracıydı. Onlar öğretmenlere karşı her zaman faşizmin ve emperyalizmin saflarında yer aldılar.

Sosyal-faşist gruplar, grup olarak içerisinden çıktığı kitleye ihanet etmiş, sınıf düşmanı haline gelmiş unsurların toplandığı gruplardır.Onlar iflah olmaz dernek ağaları haline gelmiştir. Amaçları öğretmenleri mücadeleden vaz geçirip sınıf işbirliği doğrultusunda yönetmektir. Zaten örgütü bir sınıf işbirlikçisi bürokrat düzen örgütü haline getirmek istemeleri de bundan dolayıdır. Son tüzük değişikliği istekleri bunun ifadesidir. Kendileri nasıl düzenin bir parçası haline gelmişlerse aynı şekilde örgütü de bir düzen unsuru haline getirmek istemektedirler. Bu mücadelemiz açısından çok önemli bir tehlikedir. Bu tehlike karşısında bütün ilerici ve demokrat güçler mücadele etmelidirler.

YDÖ ise sınıf işbirliğini reddeden, kitlelerin temel çıkarları istek ve talepleri doğrultusunda uzlaşmaz bir mücadele yürüten gerçek savaşçı öğretmen önderliğidir. TÖB-DER'in de bu niteliklerde bir örgüt olması için mücadele etmektedir.YDÖ ile net ve uzlaşmaya karşı kararlılık ve uzlaşmazlık temelinde doğmuş bir mücadele grubudur. Sosyal-faşist kitlelerin haklarını doğrultusunda mücadeleyi reddederek YDÖ militan kitle mücadelesini savunmakta, bizzat mücadele pratiği ile de bunu kanıtlamaktadır.

Grevli Toplusözleşmeli Sendika Hakkı konusunda revizyonistlerin uzlaşma tavrına YDÖ'nün militan mücadele pratiği, öğretmenlere yönelen saldırılara karşı savaşan revizyonist suskunluk ve (onları onaylama) tavrı ile kararlı bir kavga ve kavgayı tavrı, eğitim enstitülerindeki faşist işgali onaylama revizyonist gerici tutumu ile işgalleri kırmak için savaşma devrimci tutumu arasındaki farkı, revizyonist ihanet grupları ile öğretmen mücadelesinin en tutarlı savunucusu ve yürütücüsü YDÖ grubu arasındaki farktır.

Son iki yıldır yükselerek gelişen öğretmen mücadelesinin bir unsuru olarak bu mücadele de sürekli gelişmiştir. Bu mücadelenin YDÖ açısından başarıyla ilerlemesi aynı zamanda öğretmen mücadelesinin başarısı olacaktır.

HALK GÜÇLERİ KİTLELERİN DEMOKRASİ VE BİRLİK İSTEĞİNE UYGUN HAREKET ETMELİDİR

1976 Genel Kurulundaki durum bugün daha derin çizgilerle mevcuttur. Ve YDÖ'nün o dönem yaptığı çağrı ve devrimci gruplar için belirlediği görevlerin yerine getirilmesi bugün daha da acil bir zorunluluk durumundadır.

YDÖ, öğretmen mücadelesini eskisine oranla daha büyük tehlikelerle ve daha da hainleşmiş düşmanlarla kuşatılmış olarak değerlendirmektedir. Ancak, aynı zamanda öğretmen mücadelesinin öğretmenlerin ve 4. Olağan Genel Kurulunun kendilerini tehdit eden düşmanlıklar ve tehlikelerle başa çıkabilecek potansiyeli taşıdığını da tespit etmektedir. Örgütümüz, yıkıcıların ve ihanet çetelerinin örgütü yeniden ele geçirme tehlikesine karşı kararlı. Öğretmen mücadelesini parçalayıp yok etmek isteyenler,halk güçlerini de demagojiyle parçalayıp yedeklerine alarak hain emellerini gerçekleştirmek istemektedirler. TÖB-DER'de halk güçleri olarak var olan gruplar geniş kitlelerin demokrasi ve birlik isteğine uygun hareket etmelidirler. Revizyonistlere basamak olmak ve suç ortağı olma durumuna düşmemelidirler.Ayrıca bu güçler özellikle "Devrimci Öğretmen","Devrimci Demokratik Birlik" ve "Halkçı Eğitimciler" revizyonizme ve örgüt yıkıcılığına karşı mücadelede diğer revizyonist örgüt yıkıcısı, demokrasi düşmanı güçlere dayanılamayacağını artık kavramalıdırlar. Bu grup yöneticileri artık örgüt için gerekli sorumluluğu duymalı, bu gruplara taraftarları grup önderliklerini sorumlu davranmaya mutlaka zorlamalıdır. Çünkü örgütte demokrasi ve birliği sağlamanın başka yolu yoktur. TÜM-DER Ankara Şubesinde TİP'li revizyonistlerin giriştiği tasfiye hareketi bu gruplara mutlak ders olmalıdır.

YDÖ, 1976'daki çağrısını bugün daha içtenlikli olarak yenilemektedir.Örgüt yıkıcılığına karşı demokrasi düşmanlığı ve ihanet ekiplerine karşı, bütün halk güçleri örgütsel demokrasi temelinde kitle mücadelesini yükseltme ve kitlelere dayanma yolunda güçlerini birleştirmeli, bölücülüğü mahkum etmeli, eski bölücü revizyonist ve tasfiyeci bütün kararları kaldırmalıdır.

YDÖ, bu uğurda yeteri kadar sorumlu davranmaktadır ve davranacaktır da. Çünkü onun halka ve örgütlenmeye hizmetten başka hiç bir kaygısı yoktur.

Bütün gruplar da bu konuda üzerine düşeni yapmalı ve TÖB-DER'in geleceği konusunda sorumluluk duymalıdır.

ÇAĞRI

YDÖ DELEGELERİNİN VE ŞUBE TEMSİLCİLERİNİN TOPLANTISI YAPILACAKTIR. İLGİLİ BÜTÜN ARKADAŞLAR BU TOPLANTIYA KATILMALIDIR.

TARİH : 19 AĞUSTOS 1978
SAAT : 10.00
YER : TÖB-DER ANKARA ŞUBE LOKALİ

Meyak kesintileri geri verilmelidir

Son günlerde öğretmenlerin mücadelesine yönelen saldırılar iyice yoğunlaştı.

Egemen sınıflar bir yandan terörlerini artırarak öğretmenleri yıldırmava çalışırken, öte yandan sosyal-faşistler ve reformistler eliyle yeni sinsi oyunlar tezgahlanıyor.

Öğretmen mücadelesi yeni bir sınav vermektedir. Meyak kesintileriyle ilgili hükümetin, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin TÖB-DER yöneticisi çete ve diğer sosyal-faşist grupların ortaklaşa getirdiği "öneri", İlkokul Öğretmenleri Sağlık ve Sosyal Yardım Sandığında olanlar ve en önemlisi TÖB-DER 4. Olağan Genel Kuruluna getirilen tüzük değişiklikleri "önerileri" öğretmen mücadelesinin yeni ve sinsi bir tuzakla karşı karşıya olduğunu ortaya koymaktadır.

Hükümet MEYAK kesintilerinin yasallaşması (!) çabası içerisindedir. Sosyal-faşistler ise, 3. Genel Kurulun "MEYAK kesintilerinin geri verilmesi" doğrultusundaki kararını unutmuştur. Bu öneriyi (hükümet önerisi) desteklemektedir. MHP faşistleri zaten eskiden beri "ÖYAK" diye bir sahte yardımlaşma kurumu önermektedir. Bunların bütünü de son tahlilde aynı kapıya çıkmaktadır: MEYAK soygununun devamı. Görülmektedir ki, bütün karşı-devrimciler elbirliğiyle memurların sofrasından bugüne kadar çalınmış olan 8 milyar lira gibi büyük bir meblağı komprador tekelci burjuvaziye peşkeş çekmeye ve soygunu yasallaştırmaya (!) çalışmaktadırlar.

Bu konuda, TÖB-DER Muhalefet gruplarından olan "Devrimci Öğretmen" ve benzeri gruplar da şaşkın bir şekilde sosyal-faşistlerin kuyruğu olma durumundadır. Onlar da ne yapacağını ya da ne yaptığını bilmeden bu koroya katılmaktadırlar.

MEYAK KONUSUNDAKİ TAVIR

MEYAK konusunda bugün iki tavır vardır. Birincisi, tekelci burjuvazinin demagoji ve zor yoluyla milyonlarca lirayı iç ederek öğretmenleri yeniden soymanın aracı haline getirme arzusuna hizmet eden tavır. Ki faşistler ÖYAK önerisiyle, reformistler bugünkü hükümet formülüyle (MEYAK'a yasal bir statü kazandırma) ve sosyal-faşistler bu formülleri destekleyerek ve saygıdeğer (!) girişimler olarak kabul ederek komprador tekelci burjuvazinin yanında onunla beraber öğretmenler ve diğer emekçi kesimlere karşı saf tuttular. Ortayolcu "Devrimci Öğretmen" ve diğerleri ise şaşkın bir şekilde bu ihanet cephesinin kuyruğunda yüzmektedir.

İkinci tavır; devrimci proletaryanın ve Yurtsever Devrimci Öğretmen'in egemen sınıflar karşısında boyun eğmeyen, öğretmenler ve emekçiler yanında yer alan tavrıdır. Bu tavır, kayıtsız şartsız MEYAK kesintilerini geri istemekte ve MEYAK'ı bir soygun olarak değerlendirmektedir.

TÖB-DER 3. Olağan Genel Kurulunun tespitleri de bu doğrultudadır.

Şimdi TÖB-DER içerisindeki bütün ihanet grupları ve onlarla uzlaşanlar, MEYAK'ı yasallaştırma (!) yolunda birbirleriyle yarış ediyorlar. Böylece bunlar, egemen sınıfların içerisinde bulunduğu buhranın yükünü emekçilerin sırtına yıkma mücadelesine ona sekiz milyar (şimdilik) bağışta bulunarak katılmıya hazırlanıyorlar.

Öte yandan egemen sınıflar ve onların bütün uşakları öğretmen yığınlarının bu ve benzeri soygunlara razı olmayacağını görüyorlar. Bu sömürü ve yağmaya karşı mücadelenin kabaracağını bugünden tespit ediyorlar. Egemen sınıflar faşist diktatörlüğün baskı aygıtlarını sağlamlaştırarak yükselen mücadeleyi ezmeye çalışırken TÖB-DER içerisindeki uşakları sosyal-faşistler kanalıyla da öğretmenlere (işçilere olduğu gibi) yeni tuzaklar hazırlıyorlar.

YENİ TÜZÜK DEĞİŞİKLİKLERİ

İşte 4. Olağan Genel Kurula "öneri" olarak getirilen tüzük değişiklikleri bu tuzağın önemli bir halkasıdır. Tüzük değişiklikleriyle dernek ağaları, öğretmen kitlesini etkisizleştirme yolunda ve kendi fonksiyonlarını güçlendirici bir adım atacaklardır. Onlar dernek yöneticileri diye değiştirilemeyen, yıkılamayan, MEYAK Sandık, vs. kurumlar kanalıyla (ki bu kurumlarda yönetici, tekellerle birleşmiş asalak bir tabaka olmayı arzuluyorlar) ekonomik olarak da güçlenen bir tabaka olma peşinde koşuyorlar. Tüzük değişiklikleri "önerisi" şemdiden bu hainlere "tabakalaşma" yolunda avantajlar kazandıracaktır. MEYAK konusundaki döneklikleri tüzük "öneri"lerini ve diğer bütün karşı devrimci tavırlarını birlikte değerlendirebilirsek sosyal-faşistlerin varmak istediği yeri rahatlıkla görebiliriz.

Sosyal-faşist grupların bütünü MEYAK 'ın yasallaşmasına (!) çalışırken, ortaya çıkacak statüde kendine düşecek payları, salyalarını akıtarak, iştahla beklemektedir. Bu mükafat karşılığında egemen sınıfların tekelci kârları devam edecek, kompradorlar, öğretmenlerin paralarıyla öğretmenleri daha fazla sömürmek ve daha fazla ezmek imkanı kazanacaklardır.

Özetlersek, TÖB-DER'e ve öğretmenlere örgüt dışından, faşistler tarafından yönelen saldırılar ve örgütümüzün içinden sosyal-faşistler tarafından örgüt yapısına (tüzük değişiklikleriyle) ve öğretmen kitlelerinin uyuşturulmasına yönelik (MEYAK-İÖSSYS, ihraçlar-fesihler, tüzük değişiklikleri vs.) saldırılar bir bütündür. Tümü de aynı amaca hizmet etmektedir.

Egemen sınıflar ve reformist hükümet, içerisinde bulundukları buhranın yükünü emekçilerin, dolayısıyla öğretmenlerin sırtına yıkmaya çalışıyor. Emekçilerin ve öğretmenlerin, buna razı olmayacaklarını da bugünden bilmektedirler. Onlar bu yüzdendir ki elbirliği ile örgüt içerisindeki hain dernek ağalarıyla daha fazla birleşip, öğretmenlerden vurdukları vurgundan nasip (!) almalarına göz yumacak ve TÖB-DER'in bir mücadele örgütü olmasını çeşitli demagojiler yoluyla engelleyecekler. Böylece örgütün imkanlarını da kullanarak gelişen mücadeleyi engelleyecekler ! TÖB-DER'i bir bürokrat düzen örgütü, dernek ağalarının örgütü haline getirmek isteyişlerinin amacı da budur.

Öğretmen arkadaşlar ve bütün namusla dürüst öğretmen önderleri, sendika ağalarının işçi sınıfını nasıl sattığını gözler önüne getirmelidir. İşçi sınıfımız bugün, patronlara ve faşist diktatörlüğe karşı mücadelesinde sendika ağalarına, sendika bürokrasisine karşı da mücadele etmek zorundadır. Bunun zorlukları da bugün ortadadır.

Öğretmenler TÖB-DER'in sosyal-faşistler ve dernek ağaları ağaları tarafından büsbütün gasbedilmesine imkan vermemelidirler.MEYAK soygununa izin vermemeli,onların demagojilerini açığa çıkararak emellerini gerçekleştirmelerini engellemeliyiz. Bilmeliyiz ki, egemen sınıflarla ortaklaşa yardımlaşma sandıkları kurulamaz. Bu alçak bir sömürünün gizlenmesine yarayan bir yalandır. Yardımlaşma sandıklarını emekçiler kendi aralarında kurarlar ve bunların amacı da mücadelede egemen sınıflara karşı dayanışma sağlamaktır.

MEYAK kesintilerinin yasallaşmasının (!) savunulması yanlış olduğu gibi,İÖSSYS 'na devrini istemek de yanlıştır. Çünkü, bu sandık MHP faşistleriyle T"K"P sosyal-faşistlerinin elindedir. İkinci olarak, bu bütün emekçilerin mücadelesini bölmekten başka bir işe yaramayacaktır.

Görüyoruz ki, böyle bir öneri de egemen sınıflara hizmet etmektedir. Ve gerici bir tutum olmaktadır. Emekli Sandığına devrini istemekse doğrudan düzene hizmettir.

Bu yüzden, Devrimci Öğretmen ve diğer gruplar, eğer öğretmenlere hizmet etmek istiyorlarsa, MEYAK ile ilgili görüşlerini derhal değiştirmeli, bunun ardında yatan şeyleri teşhir etmeli, gerici tüzük önerilerine de ayrıca karşı çıkmalıdırlar. Bütün öğretmenlerin ve örgütümüzün çıkarları bunu gerektirmektedir.

ÖĞRETMENLER İÇİN ÜÇLÜ KOMİTE

Yurtsever Devrimci Öğretmen, öğretmenlerin grev ve sendika hakkına, MEYAK diye gasbedilen paralara ve örgüte sahip çıkmaya bütün öğretmenleri çağırıyor. O, bunda başarılı olmanın karşı-devrim cephesine karşı, demokratik bir platformda anlaşan bir demokrasi cephesi oluşturmakla mümkün olacağına inanmaktadır.

Öğretmenler, TÖB-DER'e ihanet edenlerin tekellerle, hükümetlerle birleşip öğretmen taleplerini ters yüz etmesine örgütün bir dernek ağalığı örgütü haline dönüştürülmesine ve bugünkü tüzüğün gasbedilmesine olanak vermemelidir. İşçi sınıfına uygulanmaya çalışılan "Üçlü Komite" nin bir görünümü olan ve dernek ağaları, tekeller (MEYAK tekellere ortaktır) ve hükümetten oluşan bir gerici cephenin kurulmasına izin verilmemelidir.

Meyak kesintileri konusunda kim neyi savunuyor?

Sosyal-faşistler

"... Eğer öğretmenler için ek bir sigorta kurumu düşünülüyorsa, daha önce esaslarını sunduğumuz İÖSSYS yasası değiştirilmeli, tüm öğretmenleri kapsayacak biçime ulaştırılmalı, öğretmenlerin MEYAK kesintileri faizleriyle birlikte bu sandığa devredilmelidir. Böylece öğretmenler yönetim ve denetimi ellerinde tutabilecekleri bir ek sigorta kurumuna kavuşturulmuş olabilirler."

(TÖB-DER Dergisi, Sayı: 158,sy:9) Genel Merkez Yayın Organı)

Ortayolcular

"MEYAK'la ilgili taleplerimiz şunlardır:

1- (a) Milli Eğitim Bakanlığı bütçesinden maaş alan tüm memurların MEYAK kesintileri faizleriyle birlikte İÖSSY Sandığına devredilmeli ve adı geçen sandığın statüsü, bugünkü işleyişi saklı kalmak koşuluyla bu duruma uygun olarak değiştirilmelidir.

(b) Diğer bakanlıklara bağlı memurların kesintileri ise Emekli Sandığına devredilmeli ve Emekli Sandığının statüsü değiştirilerek yönetimi memurlara bırakılmalıdır.

2- Veya bütün memurların MEYAK kesintileri Emekli Sandığına devredilmeli ve sandık memurların demokratik yönetimine bırakılarak memurların çıkarları doğrultusunda çalıştırılmalıdır. (Ucuz konut yapımı vb.)

3- Bunların gerçekleşmemesi halinde MEYAK kesintileri faizleriyle birlikte geri ödenmelidir.

Tekellerin kredi kaynağı olacak bir MEYAK'a hayır.

MEYAK soygununa son."

(DEVRİMCİ ÖĞRETMEN DERGİSİ, Sayı: 9, sy: 15)

Yurtsever Devrimci Öğretmen

"Emekli Sandığı sömürüsünün yanı sıra uygulamaya konan MEYAK kesintileri toplam 5 milyar civarında olup, Merkez Bankasında toplanmaktadır. Fakat şu anda Merkez Bankasında para yoktur.Yerine tahvil vardır. Kesilen paraların bir kısmı hisse senedi alımında kullanılmış, Türkiye Elektrik Kurumu, Türkiye Süt Endüstrisi POLSAN'a ortak edilmiş, son iki kurum şirketlerin denetiminde olup elde edilen kârlar MEYAK'a verilmez işbirlikçi-tekelci burjuvazinin yeni yatırımları için harcanır.Kâra ortak olmadığı halde, zarar esnasında MEYAK da zarara uğrar.

Kuruluş amaçlarında belirtilen memurların konut, dinlenme ve temel ihtiyaç sorunlarını çözümleme yerine,çalışmasıyla memurları soyan işbirlikçi- tekelci burjuvazinin yararına işleyen; yasal olmayan bu kurum kapatılmalı, birikmiş olan paralar faizleriyle birlikte memurlara dağıtılmalıdır.

(YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMEN PROGRAMINDAN)

KİTLE ÖRGÜTLERİNDEN

* TÖB-DER Çorum Şubesinin Olağanüstü Genel Kurulu 22 Temmuz'da yapıldı. Seçimleri yeniden Yurtsever Devrimci Öğretmen Grubu kazandı.

Bilindiği gibi Çorum Şubesinin olağan genel kurulu 29 Nisan 1978'de yapılmış ve seçimleri 1 oy farkla YDÖ grubu kazanmıştı.

Fakat, genel kuruldan sonra sosyal-faşistler divanın usulsüzlük yaptığını ileri sürerek imza kampanyası açtılar ve olağanüstü genel kurul istediler. Bunun için de 105 imza topladılar. Ve mahkemeye başvurdular. Mahkeme bu başvuruyu "yerinde" görerek olağanüstü genel kurul yapılmasını kararlaştırdı. Ve bunun üzerine TÖB-DER Çorum Şubesi 22 Temmuz'da olağanüstü genel kurula gitti.

Yurtsever Devrimci Öğretmenler Devrimci Öğretmen Grubuna ittifak önerisinde bulunduğu halde, Devrimci Öğretmen Grubu bu öneriyi ilkesiz ve grupçu bir temelde reddetti. Bundan dolayı da revizyonizme karşı güçlü bir cephe oluşamadı.

Seçimlere Devrimci Öğretmen, Demokratik Merkeziyetçiler, Birlik-Dayanışma, Demokrasi İçin Birlik ve Halkçı Eğitimciler ve Yurtsever Devrimci Öğretmen olmak üzere dört grup katıldı. Bu gruplar yapılan seçimler sonucunda sırayla 24, 35, 89, ve 116 oy aldılar.

Böylece yapılan Olağanüstü Genel Kurulda da Yönetim Kuruluna Yurtsever Devrimci Öğretmen Grubu yeniden seçildi.

Aydınlık - TİKP çetesini

Baş. Ta. Sa. 8'de

yılarında cinayetle ilgili taban tabana zıt şeyler söylediler. Tıpkı faşistler ve sosyal-faşistler gibi devrimcilerin birbirini vurduğunu iddia ettiler. Ölen yiğit devrimcilerin ve onların bütün varlığıyla bağlı oldukları devrimci hareketi, polisin ve Kontr-gerilla'nın hizmetinde olmakla suçladılar. Olayı yaşayan ve gerçekleri bilen Adana halkı ve gençliği onların bu yalan ve iftiralarını nefretle izledi. Bu ihanet çetesine olan kin daha da arttı.

Polis ve Kontr-gerilla hakim sınıfların, onların faşist diktatörlüğünün hizmetindeki kurumlardır. Yıllardır yaşanan olaylar, kimin hakim sınıflara hizmet ve uşaklık ettiğini, ve kimin bunlara karşı mücadele ettiğini apaçık göstermektedir. Adana'da son yaşanan olaylar bunu bir kere daha gösterdi. Faşist diktatörlüğün Adana'daki kurumları ve temsilcileri gelişen tepkiyi engellemek ve TİKP-Aydınlık çetesini temize çıkarmak için her çabayı harcadılar. Başta Hürriyet ve Günaydın gibi Kontr-gerilla ve MİT basını olmak üzere, burjuva basını ihanet çetesinin suçunu gizlemek için, olayı tamamen çarpıtarak, anlaşılmaz hale getirerek verdiler. Adana Valisi, Adana Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği'ni, onun tüm lokallerini, Meydan Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği'ni ve Adana Liseli Öğrenciler Birliği'ni cinayetin hemen ardından kapattı. Cinayetin katillerinin, DGB Başkanı Namık Kemal Koç ve DLB Başkanı Bülent Aloğlu olduğu herkesçe bilindiği halde, emniyet teşkilatı bunu gizledi. Oktay'ın ve Faysal'ın yöneticisi oldukları dernekler derhal kapatıldıkları halde, provakatör katillerin derneklerine dokunulmadı. Tüm Türkiye halkı ve ilerici, demokrat kamuoyu yalan ve iftiralara değil, hayatın gerçeklerine inanacaktır.

Biz aşağıda imzaları bulunan kişi ve kuruluşlar, Oktay ÇİĞDEMAL ve Faysal KELLECİ'nin "devrimci" maskeli, provokatörler tarafından katledilişini, Aydınlık-TİKP çetesini cinayetle ilgili yalan ve iftiralarını, bu çetenin hizmet ettiği hakim sınıfların ve onların faşist diktatörlüğünü lanetliyoruz. Gerçeklerin açığa çıkması için elimizden gelen tüm çabayı harcayacağımızı, bunu halka ve onun mücadelesine karşı bir görev olarak gördüğümüzü halkımıza duyururuz:

YENİ HABER-İŞ SENDİKASI ADANA ŞB. BŞK. B.BAHÇECİ
KARŞIYAKA KÜLTÜR DERNEĞİ YÖNETİM KURULU
GIDA-İŞ SENDİKASI YK ÜYESİ NEVZAT SARIGÜL
DERVİŞLER HALK KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ
TEKSİF SENDİKASI YK ADINA BİR ÜYE
GIDA-İŞ SENDİKASI YK ÜYESİ BEKİR PEKER
OKTAY ÇİĞDEMAL'ın BABASI SELAMİ ÇİĞDEMAL
ADANA YDGD BŞK. MAHMUT ÇELİK
FAYSAL KELLECİ'NİN BABASI MEHMET KELLECİ
DUMLUPINAR HALK DERNEĞİ BŞK.
ADANA LİSELİ ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ MALİ SEKRETERİ AYHAN ÖZSEZEROĞLU
YEŞİLOVA MAHALLESİ MUHTARI ALİ KESER
YURTSEVER DEVRİMCİ TEKNİK ELEMAN GAZETESİ SAHİBİ VE SORUMLU MÜDÜRÜ MEHMET ÇELEBİ
MEYDAN YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ BŞK GÜLSEN TANYILDIZ
TEP ADANA BÜROSU'NDAN MUSTAFA KIMIL (olayı şiddetle kınar.)
ADANA YDG TİYATROSU ADINA SÜLEYMAN KOZAN
TBP İL BAŞKANLIĞI
TEKSİF SENDİKASI YEŞİLOBA ŞB. BŞK, YARD, ASLAN BÖRÜHAR
ADANA YDGD NARLICA LOKALİ ADINA FİKRET ALEMDAR
İSMETPAŞA HALK KÜLTÜR DERNEĞİ ADINA MEHMET BEYAZIT
Dr. ERDAL ŞEKEROĞLU
MEYDAN KÜLTÜR DERNEĞİ, YAVUZLAR, AKINCILAR-SARILAR KÜLTÜR DERNEĞİ, ADANA HALKEVİ (Devrimcilere saldıran, polise ihbar eden PDA hainlerinden emekçi halkımız hesap soracaktır.)
ŞAKİRPAŞA KÜLTÜR DERNEĞİ ADINA YAŞAR CEYLAN
TÜMOD YÖNETİM KURULUNDAN BİR ÜYE
CEYHAN YDGD ADINA BŞK. AYDIN BAZO

Önemli bir görev

Baş.ta.sa.5'de

lanma olanağı yoktur ve zaten uygulanmamıştır da. Üç yıllık bir süre için imzalanan bu toplusözleşme işçilerin grev yapma hakkını tamamen ortadan kaldırmaktadır. Orman işçilerinin bu toplusözleşmeyi uygulatmak için greve gitme hakları yoktur. Çünkü toplusözleşmeye konan bir maddede imzalanan bu toplusözleşmeden ancak 'greve katılmayacak işçiler'in yararlanabileceği belirtilmektedir. Bu yolla Orman Bakanlığı üç yıllık bir süre boyunca 90 bin orman işçisinin sendikalaşma ve grev yapma hakkını elinden almış olmaktadır.

Devlet işyerlerinde çalışan diğer tarım ve orman işçilerinin durumuda bundan farklı değildir.

Mevsimlik tarım işçilerinin durumu ise çok daha kötüdür. Kapitalist ve feodal sömürü ve baskı çemberinin içerisine hapsedilmiş mevsimlik tarım işçileri, hiç bir sendikal örgütlenme hakkına sahip olmadıkları gibi çok ağır çalışma koşulları altında bulunmaktadırlar. Emeklerine toprak ağaları, elçi, tefeci-tüccar vb gibi feodal ve yarı-feodal kurumlar tarafından elkonmaktadır. Günde ortalama 10-12 saat çalışmakta, buna rağmen asgari ücretin dahi çok altında ücret almaktadırlar.

Mevsimlik tarım işçileri sendikal örgütlenme hakkından yoksun oldukları için de toprak ağaları ile hiç bir pazarlık gücüne sahip değillerdir.

Bugün orman ve tarım işçileri sendikal örgütlenme haklarının gerçekleştirilmesinin, daha iyi yaşama ve çalışma koşullarının sağlanmasını üzerlerindeki feodal, yarı-feodal ve kapitalist sömürünün son bulmasını istemekte ve bunun için mücadele etmektedirler.

Orman ve tarım işçileri Tarım İş Yasasının bir an önce işçi lehine çıkarılmasını, orman ve tarım işçilerinin 1475 sayılı İş Yasası kapsamına alınmasını talep etmektedirler.

Günlük iş süresinin en fazla 8 saatle sınırlandırılmasını talep etmektedirler.

Orman ve tarım işçileri asgari ücretin bir işçi ailesinin geçimini sağlayacak miktarda ve bütün işçileri kapsayacak şekilde tespit edilmesini talep etmektedirler.

Sigorta hakkının genelleştirilmesini, daha iyi yaşama ve çalışma koşullarının sağlanmasını ve uygulanmasını talep etmektedirler.

Ve herşeyden önce de tarım işçileri çalıştırıldıkları büyük topraklara tazminatsız olarak el koymak ve buralarını kendileri işletmek için mücadeleye hazırlanmaktadırlar.

Tarım işçilerinin ve orman işçilerinin bu taleplerinin gerçekleşmesi, öncelikle örgütlü bir mücadelenin eseri olacaktır. Tarım ve orman işçileri örgütlendikleri oranda güçlerini birleştirebilecekler ve daha iyi yaşama ve çalışma koşulları için ve feodal, yarı-feodal ve kapitalist sömürünün son bulması için ileri adımlar atacaklardır. Böylece işçi sınıfının ve bütün emekçi sınıfların devrimci mücadelesi ileri ve yeni boyutlar kazanacaktır.

Bunun için diğer bütün örgütlenme biçimlerinin yanı sıra, tarım işçilerinin orman işçilerinin gerçek sınıf sendikalarına kavuşturulması, tarım ve orman işçilerinin sendikal örgütlenme mücadelesine önderlik edilmesi önemli bir görev olarak karşımızda durmaktadır.

Bu zor fakat önemli bir görevdir.

HALKIN KURTULUŞU

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

*SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2/B ÇEMBERLİTAŞ -İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 200 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL*

Mezra köylüleri

Baş.ta.sa.5'de

Bugün giderek bilinçlenmekte ve örgütlenmekte olan küçük üretici köylüler bu sömürünün ortadan kalkmasını, taban fiyatlarının tespitine kendi örgütlerinin de katılmasını ve aracı-tefecilerin ortadan kaldırılmasını istemekte ve bunun için mücadele etmektedirler.

CHP hükümetinin ilan ettiği tütün, buğday, pancar ve haşhaş taban fiyatları ile küçük üreticiyi açlığa ve sefalete ittiğini gören küçük üretici köylüler bu sömürü ve soygun düzeninin ancak mücadele edilerek yıkılabileceğini görebilmekte, bugün mücadele etmenin ve örgütlenmenin gerekli olduğunu daha iyi kavramaktadırlar.

Bu durumu Urfa-Birecik'e bağlı Mezra köylüleri de kavradığı için, toplu bir yürüyüş yapmışlar ve hakların ancak mücadele ile elde edilebileceğini göstermişlerdir. Bu mücadele içerisinde CHP reformistlerinin gerçek yüzlerini daha iyi görebilmişlerdir.

Sebze ve pamuk üretimiyle uğraşan, küçük üretici Mezra köylüleri sorunlarını ve ilçeye yaptıkları yürüyüşü şöyle anlatıyorlar:

"Bizler civar il ve ilçelerin sebze ihtiyacını karşılayacak oranda sebze üretiriz. Sebzelerimizi Birecik'teki Sebze Halinde satarız. Sebze Halindeki komüsyoncular, hem komüsyoncu hem de Sebze Haline gelen ürünlerin alıcısı durumundadırlar. Bunlar ürünlerimize yok pahasına bir fiyat biçerek almakta ve büyük şehirlere sekiz-dokuz kat daha pahalıya satmaktadırlar. Bu yılki sebze alış fiyatları 150 kuruşu hiç bir zaman geçmedi. Bu aracı-tefeciler bizlerden kazandıkları parayı yine bize borç olarak vermekte, bunu ödeyemeyince de tarlalarımızı ipotek altına almaktadırlar.

Bu durum yıllardan beri devam etmektedir.

Bunun yanı sıra bu yıl biz köylülere akaryakıt verilmediği için pamuk ve sebze tarlalarımız kuruma tehlikesiyle karşı karşıya kaldı. Bunun üzerine bizler Mezra köylüleri olarak hem üzerimizdeki sömürüyü ve hem de akaryakıt verilmemesini protesto etmek üzere toplandık ve toplu olarak Birecik Kaymakamlığının önüne vardık.

İlçe Kaymakamı bu direnişimiz ve gösterimiz karşısında akaryakıt hakkımızı vermek zorunda kaldı.

Daha sonra gene toplu olarak CHP'li Belediye Başkanına çıktık ve Sebze Halindeki duruma son vermesini istedik. Fakat Belediye Başkanı bütün davranışlarıyla aracı-tefecilerden yana olduğunu gösterdi. Bu olay bizlere reformistlerin gerçek yüzünü bir kere daha gösterdi.

Ve Mezra köylüleri olarak haklarımızı ancak mücadele ile alabileceğimizi bir kere daha kavradık."

Faşist diktatörlük

Baş.ta.sa.1'de

kitabevini de fiilen kapattı. ALÖB'ün kapatılma gerekçesi Dernek Başkanı Oktay Çiğdemal'ın siyasi bir olaya adının karışmış olmasıydı.

Oktay ve Faysal'ın üye oldukları dernekler kapatılır, yöneticilerinden bazıları aranırken, katillerin başkan oldukları DGB ve DLB ile TİKP'e polis, katilleri aramak için bile gitmedi. Çünkü bu dernekler ve bu parti, her yerde olduğu gibi Adana'da da faşist diktatörlüğün baş yardakçısı ve yardımcısıdır.

MİT'Çİ BASIN, VALİ VE EMNİYET MÜDÜRÜ TİKP'İN YANINDA

Her olaydan sonra basın toplantısıyla olaylar hakkında açıklama yapmayı adet edinen Vali ve Emniyet Müdürü, katillerin TİKP-Aydınlık taraftarı olduğunu öğrenince tam bir suskunluk içine girdiler. Onlar da olayın unutturulması yolunu seçtiler. 31 Temmuz' günkü Aydınlık'ta olduğu gibi ilk polis bültenlerinde de katillerin isimleri bildiriliyordu. Vali ve Emniyet Müdürünün suskunluğu, katillerin DGB ve DLB Başkanı olduklarının anlaşılmasından sonradır.

Tercüman, Hürriyet gibi gazetelerde olayı örtbas etmek için Aydınlık'la yarış ettiler. Hürriyet, haberi "Halkın Sesi ile Halkın Kurtuluşçuları birbirlerini vurdu" diye verdi. Aynı gazete, güney baskısında Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci'nin cenazesi Aydınlık ve Halkın Kurtuluşu taraftarı kalabalık bir topluluk tarafından kaldırıldı dedi. Haberin yanındaki resme dikkatlice bakanlar "Kahrolsun TİKP-AYDINLIK REVİZYONİSTLERİ" pankartını okuyabilirdi. Olayın doğrusu Oktay'ın babası tarafından bu gazeteye anlatıldığı halde, Hürriyet menfur cinayeti çarpıtarak yansıtmakta ısrar etti.

Tercüman gazetesi, TİKP Adana İl Başkanı'nın demecini tam metin olarak yayınladı. MHP'nin bildirilerini bile özetleyen bu gerici gazete bu karşı-devrimci demeçten tek satır bile kırpmaya kıyamadı. Sonradan Aydınlık'ın bile vazgeçmek zorunda kaldığı "Halkın Kurtuluşu taraftarları birbirini vurdu" iddiasından Tercüman sonuna kadar vazgeçmedi.

Hunharca işlenen cinayet ve sonrasındaki olaylar, TİKP'in faşist diktatörlüğün aleti olduğunu açıkça gösterdi.

TİKP gibi T"K"P gibi hareketler, halkın mücadelesini saptırmaya içerden bölmeye memur edilmiş sosyalist maskeli hainlerdir.

Maden-İşin

Baş.ta.sa.4'de

büyümektedir. Çeşitli reformist, ortayolcu "Üç Dünyacı" sahte muhalefete rağmen, Maden-İş üyesi işçiler, sınıf sendikacılığı yolunda ilerleyecek ve bu ihanet belgesini yırtıp atacaktır.

İşçi arkadaşlar! Maden-İş—MESS anlaşması "Toplumsal Anlaşma"nın bir örneğidir. Grev hakkımızı ortadan kaldırmaktadır. MESS patronlarının isteklerinden başka şey getirmemiştir. Bizim fikrimiz alınmadan gizlice imzalanmıştır! Maden-İş'in başındaki Kemal Türkler ve ortaklarından hesap soralım. Bu ihanet anlaşmasının ipliğini pazara çıkaralım! Proleter devrimci işçiler önderliğinde sendika ağalığına karşı verilen mücadeleye katılalım!

_devrimciler

Baş. Ta. Sa. 8'de

saydı, herkesten önce benim meselem olurdu ve benim öç almam gerekirdi. Fakat mesele kişisel değil, siyasidir. Karşı-devrimci Aydınlık hareketinin proleter devrimcilere saldırısıdır. Bundan dolayı mesele benim değil, bizim meselemizdir. Görevimiz Aydınlıkçı karşı-devrimcileri teşhir ve tecrit etmektir. Ben Oktay'ın babası olarak değil, yoldaşı olarak onun yolundan yürüyorum."

Oktay'ın yaşlı dayısı da duygusal davranan ve kişisel eğilimler taşıyan bazı arkadaşları eleştirdi. O, şunları söyledi: "Görev devrim meşalesini yerine ulaştırmaktır. Bu yolda çok yoldaşımız şehit düştü. Bundan sonra da daha çoklarımız düşeceğiz."

Toplantıda Faysal yoldaşın ablası da konuştu. TİKP-Aydınlık revizyonistlerini bir kere daha lanetleyerek, Faysal'ın yürüdüğü yolda yürüyeceğini belirtti.

Toplantı gece geç saatlerde sona erdi.

OKUYUCULARIMIZA

Aydınlık-TİKP revizyonist karşı-devrimcilerin Adana'da Oktay ve Faysal yoldaşları hunharca katletmeleriyle ilgili haber ve yorumlarımızdan dolayı, diğer iç ve dış olaylarla ilgili haber ve yorumlarımıza gazetemizin bu sayısında yer veremiyoruz.

Okuyucularımıza açıklarız.

"ÜÇ DÜNYACI" REVİZYONİZM KARŞI-DEVRİMLE BİR KERE DAHA BİRLEŞTİ

TİKP-AYDINLIKÇILAR, OKTAY VE FAYSAL'I ŞAHDAMARLARINDAN VURARAK KATLETTİLER

30 Temmuz Pazar günü, sayıları 20'yi aşan TİKP-Aydınlık taraftarı Adana'nın Meydan Mahallesine geldi. İçlerinde iki de kız bulunuyordu. Bu kızların elinde Aydınlık gazetesi vardı. Onların önünde DGB Başkanı Namık Kemal Koç bulunuyordu. Diğerleri bu kızların arkasında yürüyorlardı. Bir kısmının elinde gazete kağıdına sarılmış paketler vardı. Ailece Meydan Mahallesinde oturan Oktay ve Faysal, Aydınlıkçıların dışardan mahallelerine Aydınlık gazetesi satmaya geldiklerini duyunca birkaç arkadaşıyla birlikte, kendileriyle konuşmaya gittiler. Oktay, gazete satanlara, "Aydınlık gazetesi son bir ayda 7 proleter devrimciyi polise ihbar etti. Bunlardan ikisi tutuklanarak cezaevine kondu. Diğer beş kişi ise polisce aranmaktadır. Bu karşı-devrimci polisiye tavır açıkça mahkum edilmeden mahallemizde bu gazeteyi satamazsınız" dedi. Bu uyarıya karşılık, mahalleye kalabalık bir şekilde gelen grubun başı DGB Başkanı Namık Kemal Koç, kışkırtıcı bir tavır takınarak; "Biz buraya gazete satmaya değil, ölmeye veya öldürmeye geldik. Bu bir prestij meselesidir" dedi. Bu sözlerin ardından başta bu kişi olmak üzere, DLB Başkanı ve diğerleri ellerinde taşıdıkları paketleri açarak, bıçak, satır ve benzeri aletlerle Oktay, Faysal ve diğer proleter devrimcilere saldırdılar. Bülent Aloğlu, elindeki aletle Faysal'ın sağ koluna vurarak derin bir yara açtı. Aynı kişi daha sonra elindeki aleti arkadan Faysal'ın boynuna sapladı. DGB Başkanı Namık Kemal Koç ise, Oktay yoldaşa saldırdı. Bu kişi de Bülent Aloğlu gibi elindeki bıçağı Oktay'ın boynuna sapladı. Diğer saldırganlar yine boyunlarından iki proleter devrimciyi daha yaraladılar. Saldırıya uğrayan proleter devrimciler kalabalık olan ve ellerinde satır, bıçak ve benzeri saldırı aletleri bulunan saldırgan gruba karşı yiğitçe direndiler. Çevreden yetişen halkla birlikte saldırganlar püskürtülerek, kovalandı. Boynundan ve çeşitli yerlerinden ağır yaralanan dört proleter devrimciden ikisi hastahaneye kaldırılırken öldü.

Bu saldırının vahşi bir katliamla sonuçlanması bir tesadüf değildir. TİKP-Aydınlık çetesine mensup katiller hazırlıklı gelmişlerdi. Ve Adana gençliğinin önderi iki yiğit proleter devrimcinin caniyane katledilmesiyle sonuçlanan saldırı ani bir gelişmenin sonucu değildi.

Temmuz ayı başlarından beri Adana'da gelişen olaylara ve cinayetin hemen ardından TİKP-Aydınlık çetesinin takındığı iğrenç tavra bakıldığında karşı-devrimci bir tertip, bir dizi provokasyon la birlikte uygulanan bir plan olduğu hemen görülebilmektedir. Bu planın arkasında TİKP-Aydınlık elebaşları vardır.

Eli devrimci kanına bulaşan TİKP-Aydınlık çetesi, içine girdiği güç durumdan kurtulmak için proleter devrimcileri tertipçilikle suçladı. Bu olayların Halkın Kurtuluşu taraftarlarınca önceden planlandığını yazdı.

Aşağıda sıralayacağımız olaylar kimin karşı-devrimci bir provokasyon çizgisi izlediğini kimin kışkırtıcı davrandığını açıkça gösterecektir. Bu gerçekleri Adana halkı, Adana'daki tüm demokrat, yurtsever kişi ve kuruluşlar bilmektedir. Aydınlık gazetesinin iğrenç yayınlarını, TİKP çetesinin aynı nitelikteki açıklamalarını, olayları yakından bilen Adana halkı tarafından nefretle karşılanmaktadır. Adana'daki 32 demokratik kuruluşun basına yaptıkları ortak açıklama, Aydınlık-TİKP çetesini açıkça mahkum etmektedir. Bir bildiri yayınlayan Adanalı Devrimci Yol taraftarları, provokasyonun haftalardan beri açıkça Aydınlıkçılar tarafından tezgahlandığını belirtmekte, TİKP-Aydınlık çetesinin olayları tersyüz eden ve devrimcilere çamur atan yayınını nefretle karşılamaktadır. (Devrimci Yol taraftarlarının yayınladığı bildiri ve 32 demokratik kuruluşun açıklaması 8. sayfamızdadır.)

ADANA'DA TİKP-AYDINLIK ÇETESİ PROVOKASYONLARA 7 TEMMUZ'DA BAŞLADI

Proleter devrimciler, mayıs-haziran ayı içerisinde Adana'da bir dizi kampanya (faşist-feodal eğitimi protesto, yurtlardaki faşist işgali kırma) sürdürmüşlerdi. Adana sokakları proleter devrimcilerin çeşitli afişleriyle doluydu.

7 Temmuz günü Aydınlık gazetesinin "Kontr-gerilla" ile ilgili afişlerini yapıştırmaya hazırlanan Aydınlıkçılar sağda-solda proleter devrimcilerin afişlerini kapatacaklarına dair laflar ediyorlardı. Bunu duyan proleter devrimciler, Aydınlıkçıları uyardılar. Boş duvarların bol olduğunu, afişlerinin kapatılmaması gerektiğini söylediler.

Aydınlık taraftarları, 7 Temmuz akşamı afişlemeye çıktılar. Çokça boş yer ve duvarlarda diğer grupların ve sıradan reklam afişlerinin bulunduğu yerler olduğu halde, ellerindeki afişleri özel olarak proleter devrimcilerin afişlerini kapatmak için kullandılar. Bunu gören proleter devrimciler engel oldular ve kavga çıktı. Polisin gelmesi üzerine biten kavgadan birkaç saat sonra Aydınlıkçı kışkırtıcılar aynı şeye devam ettiler.

Ertesi gün (8 Temmuz günü) Aydınlıkçı kışkırtıcılar, bu provokatörce tavırlarına devam ettiler. 8 Temmuz günü amaçlarının provokasyon tezgahlamak olduğu daha açık ortaya çıktı. Şöyle ki, 8 Temmuz akşamı proleter devrimcilerin afişlerini kapatmak için kullandıkları afişler, 5 ay öncesine ait olan ve Aydınlık gazetesinin çıkacağını belirten afişlerdi. Ayrıca Adana'da toplayabildikleri tüm adamlarıyla (40-50 kişiyle) bu afişlemeye çıkmışlardı. Bu kışkırtıcı ve saldırgan bir amaçla hareket ettiklerinin en açık deliliydi.

7 Temmuz'daki kavgayla ilgili 9 Temmuz tarihli Aydınlık gazetesi 5 proleter devrimciyi polise ihbar etti. Bu karşı-devrimcilerin her söylediğini istihbarat kabul eden polis, derhal Hüseyin Kozan ve Osman Aydemir adlarındaki proleter devrimcileri tutukladı. (Bu kişi hala tutukludur) Diğer üç proleter devrimciyi ise aramaya başladı.

Aydınlık gazetesinin ihbar listesi, Adana'da devrimciler ve yurtseverler arasında tepkiyle karşılandı. Aydınlık gazetesi birçok Aydınlıkçıya gösterilerek, "bu polislik değil midir? Haksız olduğunuz halde devrimciler neden ihbar ediliyor" diye soruldu. Bu soru karşısında, 30 Temmuz'daki saldırıda Oktay ve Faysal yoldaşların kanına girenlerin başını çeken DLB Başkanı, "isimlerin yayınlanması yanlış olmuş, bu polisliktir" demişti. Ve "parti"ye danışarak, özeleştiri yapacağını söylemişti. Fakat daha sonra Aydınlık gazetesi, proleter devrimcilerin özür dilediği şeklinde iğrenç bir yalan haber daha yazdı. Ayrıca iki devrimciyi daha ihbar etti.

Bu saldırgan provokatif tavırlar, Adana'da TİKP-Aydınlık hainlerini tecrit etti.

9 Temmuz'dan 26 Temmuz'a kadar hiç bir olay olmadı. Bu olaylar unutulmaya başlanmıştı. Fakat 26 Temmuz'da (cinayetle sonuçlanan provokasyondan 4 gün önce) Aydınlıkçılar Meydan Mahallesinde DGB imzalı bir bildiri dağıttılar.

Bu bildiri ve sonrası Aydınlık-TİKP çetesinin Adana'da planlı provokasyonlar peşinde olduğunu, Adana'da proleter devrimciler önderliğinde gelişen mücadeleyi bastırmak için polisle işbirliği halinde olduklarının açık delilidir.

Şöyle ki;

1- Aydınlıkçılar Adana'da (ÜASS ile ilgili dağıtılan bildiri hariç) hiç bildiri dağıtmazlarken 20 gün önce olmuş ve unutulmuş olayları konu eden bir bildiri dağıtıyorlardı.

2- Bildiri, baştan sona saldırgan, kışkırtıcı bir içeriğe sahipti.

3- Proleter devrimcilere açıktan hitap edilerek "Halkın Kurtuluşçuları"denerek küfür ediliyor, iftiralarda bulunuluyordu.

4- Bildiri, proleter devrimcilerin etkin olduğu Meydan Mahallesi halkına hitap ediyordu; sadece mahallede ve çok sınırlı olarak, fakat proleter devrimcilerin eline geçecek tarzda dağıtıldı.

5- Bildiri dağıtmak için kalabalık gelinmişti.

Aydınlıkçı provokatörlerin 20 gün önceki olayları konu eden bu bildirisi Meydan Mahallesinde kızgınlık ve gerginlik yarattı. Fakat proleter devrimciler her türlü yanlış davranıştan kaçındılar. Bu ihanet çetesini Meydan Mahallesi halkına teşhir etmek için propaganda faaliyetine giriştiler. Bu bildiriden 4 gün sonra da Adana'daki Aydınlık-TİKP elebaşları 2 kızın eline gazete vererek, ellerinde, içinde bıçak, satır ve benzeri aletler olan 20 kişilik bir grubu Meydan Mahallesine gönderdiler. Saldırganların hepsi de önceden planladıkları şekilde, proleter devrimcileri öldürmek kastıyla, boyunlarından vurdular.

Ve yazımızın girişinde anlattığımız alçakça katliam böyle adım adım hazırlanan karşı-devrimci tertip sonucu gerçekleşti.

Aydınlık-TİKP çetesi, kirli ellerini Adana gençliğinin önderi iki proleter devrimcinin kanına böyle buladı. Bu karşı-devrimci çete, hayatın her döneminde ve her yerde faşist diktatörlükle el ele, diz dize olmuştur. Bugün işi, elini devrimci kanına doğrudan bulamaya kadar vardırmıştır.

Adana'da giderek güçlenen örgütlü bir mücadelenin geliştiği bir dönemde tezgahlanan provokasyonun amacı açıktır! Adana'da yükselen mücadeleyi bastırmanın ortamını yaratmak. Nitekim cinayetin hemen ardından faşist diktatörlüğün Adana'daki uzantıları devrimci, demokrat mevzilere saldırıya giriştiler. Emniyet, Valilik ve başta Hürriyet ve Tercüman gazetesi olmak üzere gerici basın, Aydınlık'la el ele vererek katilleri gizlemeye çalıştılar. Tıpkı faşist cinayetlerden sonra olduğu gibi. Gerçekler böyledir ve gün gibi ortadadır. Hiç bir karşı-devrimci çaba bu gerçekleri gizleyemez, gizleyemeyecektir.

Aydınlık - TİKP :

Baş.ta.sa.1'de

gütleyerek ve Marksizm-Leninizme sadık kalan gerçek Marksist-Leninist partilerle mücadele etmek için her çeşit anti-Marksist gruplaşmalar yaratarak da uluslararası gericiliğin, emperyalist-revizyonist burjuvazinin yardımına koşmaktadırlar.

Proletarya diktatörlüğünün (ve demokratik halk diktatörlüklerinin) sosyalizmin kurulmuş olduğu ülkelerde; bunlar devrimin öncüsü komünist partisinin ve proletarya diktatörlüğünün tahribine girişmişler, sosyalist inşayı sabote etmişler ve kapitalizmin yeniden ihyasına yönelmişlerdir.

Henüz ulusal demokratik halk devrimi ve sosyalist devrim öncesinde olan ülkelerde ise, bu ülkelerin hakim sınıfları, karşı-devrim güçleri ile el ele, devrimi, ulusal ve sosyal kurtuluşu yasaklamaya; proletaryayı ve halk kitlelerini devrim yolundan döndürmeye çalışmaktadırlar.

* * *

"Üç Dünya Teorisi"nin savunulması ve bunda ısrar edilmesi -gerçek Marksist-Leninistlerin daha önce işaret ettiği gibi- komünist parti ve hareketlerde büyük tahribatlara yol açmakta ve bunları burjuva partiler halinde yozlaştırmaktadır. Bu teorinin savunulması komünist parti ve hareketlerde, burjuvazinin proletarya üzerinde zaferini sağlamaktadır.

Ülkemizin "Üç Dünyacı"ları, kötü şöhretli Aydınlık-TİKP için durum üstelik biraz daha farklıdır.

Aydınlık-TİKP, geçmişinde bir Marksist-Leninist hareket, grup ya da parti de değildir. Bu hareket, çeşitli biçimlerde ama daima, Marksizm-Leninizmi değil, sağ oportünizmi, revizyonizmi savunmuştur. Onun çizgisi daima sınıf işbirliği çizgisi olmuştur. Bu hareketin ideolojik gıdasını 58 yıllık Şefik Hüsnü oportünizmi oluşturmuştur.

Aydınlık-TİKP revizyonistleri, karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"nde, hayallerinin tam bir gerçekleşmesini, düşüncelerinin en açık bir formülasyonunu buldular, ve bu sözde teoriye sıkı sıkıya sarıldılar. Bunlar bütün dünyada, teorisyenlerinden sonra, bu sözde teoriyi en hararetle, en açık bir şekilde savunanların ve utanmazca hayata geçirmeye çalışanların başında gelmektedirler.

Bu durum Aydınlık-TİKP'nin geçmişi ile olduğu gibi, bu hareketin sosyal tabanı ve "kadro"su ile de tam bir uygunluk içindedir.

Bu hareketin sözde "kadro"larının bileşimine baktığımızda, onun revizyonist, kaşarlanmış bir esas gövde etrafında, devrim döneklerinden, kaçaklardan, çeşitli dönemlerde burjuvaziye boyun eğenlerden oluştuğu görülecektir.

Bu hareket sosyal taban olarak milli burjuvazinin aşağı kesimlerine ve küçük burjuvaziye tekabül eder. Ancak bu kesimlerin ihtilalci, radikal bir siyasi akımı değil, tersine, uzlaşıcı, pasifist, reformcu bir akımıdır. Üstelik Aydınlık-TİKP hareketi, sosyal tabanıyla kaynaşamamış bir sözde "aydın"lar grubudur. "Üç Dünya Teorisi"nin savunulması ve hayata geçirilmeye çalışılması ile birlikte ise bugün bütünüyle emperyalistlerin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının hizmetine girmiştir.

Bunların "Kontr-gerilla"ya vb. karşı sesleri kimseyi aldatmamalıdır. Çünkü Aydınlık-TİKP revizyonistleri bir yandan bu şekilde faşist diktatörlüğü aklamaya çalışırken, diğer yandan da aynı zamanda ülkemizin sivil Amerikancı faşistleri ile el ele vermekte, sendikalarda kol kola girmekte ve Çinli ve Portekizli benzerlerinin izinden giderek MHP'li, Ülkü Ocaklılarla, MSP'lilerle vb. derneklerde toplantılar yapmaktadırlar.

Bunların "Toplumsal Anlaşma"ya karşı sloganları kimseyi aldatmamalıdır. Çünkü bu revizyonistler bir yandan da Ereğli'de Şükrü Özbayrak'ın "Devrimci Maden-İş" sahtekarlığında olduğu gibi, "sosyal-emperyalizmin 5. Koluna karşı!" demagojik sloganıyla, sendikalarda "Toplumsal Anlaşma"nın daha sinsi zeminlerini hazırlamaya çalışmaktadırlar.

Adana'daki son kanlı saldırı ve iki proleter devrimcinin Aydınlık-TİKP taraftarlarınca satırla öldürülmesi olayı ise yoruma gerek bırakmayacak kadar açık karşı—devrimci bir faaliyettir.

Bu saldırı TİKP-Aydınlık'ın "Üç Dünya Teorisi"nden ayrı bir olay, bir tesadüf değil, aksine bu karşı-devrimci teorinin dolaysız bir sonucudur.

Bu olay, "Üç Dünyacı" Aydınlık-TİKP revizyonistlerinin devrimi her ne pahasına olursa olsun boğabilmek üzere karşı-devrim güçleri el ele verdiklerini, onlarla birlikte Marksist-Leninistlere ve devrim hareketine saldırıya giriştiklerini en açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

* * *

Sosyal pratik gerçek Marksist-Leninistleri bütünüyle doğrulamıştır.

"Üç Dünya Teorisi" ne Marksizmin kötü bir türü ve hatta ne de demokrat-halkçı bir muhtevası olan bir siyasi akımdır.

O, daha önce ortaya konulduğu gibi anti-Marksist-Leninist, karşı-devrimci, sahte anti-emperyalist bir teori ve pratiktir.

Bu teori Marksizmin can düşmanı revizyonizmin ta kendisidir. Üstelik iddia edildiği gibi yeni keşfedilmiş bir şey de değildir. Bu sözde teori, bütünüyle, emperyalizmin ajanı Tito'dan, Kruşçev-Brejnevlerden devralınmış ve emperyalist ideologların dünya halklarını aldatabilmek üzere ileri sürdükleri tezlerle zenginleştirilmiştir.

Ülkemize gelelim. "Üç Dünyacı" Aydınlık-TİKP, teorisi ve pratiğiyle karşı-devrimin hizmetinde, sınıf işbirlikçisi, milli teslimiyetçi bir partidir. Varlık şartını artık sadece milli burjuvazi ile değil, komprador burjuvazi ve toprak ağaları ile de birleşmekte görmekte; başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere emperyalizme ve faşizme hizmet sunmaktadır.

Aydınlık-TİKP Marksizmin sadece bir aldatmaca unsuru olarak kullanıldığı demagojik bir propaganda ile işçi sınıfını azami ve asgari hedeflerinden ve sınıf çıkarlarından bütünüyle vazgeçmeye çağırmaktadır. O, işçi sınıfını ve ezilen halkı emperyalizme ve sosyal-emperyalizme ve yerli gericiliğe köle olmaya devam etmeye çağıran bir ihanet yuvasıdır.

Ülkemizin proleter devrimcileri, "Üç Dünya Teorisi"ni reddettiklerinden beri, ulusal planda bu ihanet teorisinin temsilcisi Aydınlık-TİKP'ye karşı da mücadele ediyorlar. Onları her yerde teşhir ve tecrit ediyorlar. Ancak bugün gelinen yerde bu faaliyet daha da bilinçli ve sistemli bir hale getirilmeli, bu ihanet akımına karşı mücadele daha net olmalıdır.

"Üç Dünyacı" Aydınlık-TİKP hareketi, proletaryanın asgari program düzeyinde bile, ve kısmi ve geçici olsa bile ittifak edebileceği bir akım değildir.

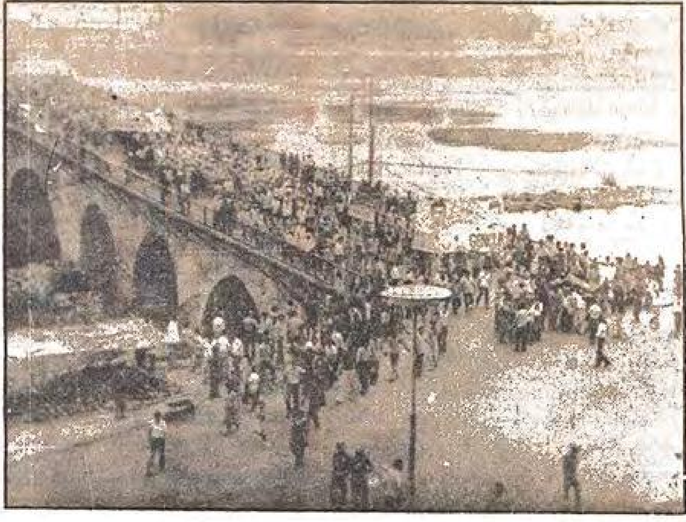
Aksine bu akım bugünkü şartlarda şaşmaz bir mücadele yürütülmesi ve işçi sınıfı, halk kitleleri, yurtsever ve demokrat güçler arasında teşhir ve tecrit edilmesi gereken bir akımdır.

Bütün karşı-devrim güçlerine karşı olduğu gibi bugün karşı-devrim cephesi içinde Marksist-Leninist harekete ve devrime sinsice saldıran, devrimci başkaldırışı boğmaya çalışan bu ihanet akımına karşı da sistemli bir mücadele yürütülmelidir. Bu revizyonistler halk güçleri arasında işçilerin, köylülerin ve diğer halk kesimlerinin saflarında, sınıf mücadelesinin ve sosyal pratiğin gerçeklerine dayanan somut bir propaganda ile teşhir ve tecrit edilmelidir. Bu bütün karşı-devrim güçlerine karşı yürütüldüğü gibi, sistemli, gündelik bir faaliyet olmalıdır.

İşçi sınıfının kitle örgütlerinde, mesleki örgütlerde, demokratik kuruluşlarda, halk örgütlenmelerinde vb. "Üç Dünyacı" revizyonistlerin tıpkı faşistler, sosyal-faşistler ve reformistler gibi demokrasi mücadelesi, ekonomik-demokratik haklar için mücadele önünde engel, bu mücadeleyi boğmaya çalışan unsurlar oldukları bilinci ile hareket edilmelidir. Bu kuruluşlarda diğerlerinin olduğu gibi, "Üç Dünyacı" revizyonistlerin de teşhir ve tecrit edilmesi sağlanmalıdır.

Bu mücadele yürütülürken, kışkırtma ve tezgahlara kesinlikle düşülmemeli, bu meselede kitle çizgisi izlenmelidir. Yüzlerinin bütünüyle açığa çıkmadığı, niteliklerinin bütünüyle kavranmadığı yerlerde öncelikle teşhir faaliyetine hız verilmeli, bunun gerçekleştiği durumlarda kitleyle birleşerek bunlar tecrit edilmelidir.

Adanada binlerce emekçi haykırdı:

«Kahrolsun AYDINLIK-TİKP revizyonistleri»

Adana'da gençliğin yiğit önderi Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci yoldaşların Aydınlık-TİKP çetesine mensup katillerce katledilişi Adana halkını ve devrimci demokrat çevreleri acıya boğdu, cinayet nefretle karşılandı. Devrimciler ve halk büyük bir öfkeye kapıldı. Alçakça cinayet 30 Temmuz Pazar akşamı saat 20.00 sıralarında işlendi.

Kalabalık bir grup sabaha kadar morgun önünde yoldaşlarımızı bekledi. Sabahın erken saatlerinde binlerce işçi,emekçi, ev kadını ve genç akın akın hastaneye toplandı.

İki proleter devrimci gencin maskeli karşı-devrimciler tarafından öldürülmüş olmaları emekçi halkı ve gençliği daha da öfkelendiriyordu.İşçiler emekçiler şimdiye kadar görülmemiş bir nefretle Aydınlık-TİKP karşı-devrimcilerini lanetliyordu.

Öğlene doğru hastaneden 5 bini aşkın kitle yürüyüşe geçti. Pazartesi işgünü olmasına rağmen kitlenin % 80'nini emekçi halk oluşturuyordu. Özellikle çok kalabalık katılan ev kadınları dikkati çekiyordu.

Yürüyüş boyunca "Kahrolsun Aydınlık-TİKP revizyonistleri","Aydınlık-TİKP'ten hesap sorulacak" "Katil Perinçek","Kahrolsun Faşist Diktatörlük" "Kahrolsun Faşizm,Sosyal-faşizm" "Faşizme Ölüm,Halka Hürriyet" ve katledilen yoldaşlarla ilgili sloganlar atıldı.Yol boyunca Adana emekçi halkı, kalabalık gruplar halinde yürüyüşü izledi ve Aydınlıkçı katilleri lanetledi. Olay yürüyüşü izleyen halk arasında "Aydınlıkçı katiller iki devrimci genci boğazlamış" diye konuşuluyordu.

Yoldaşlarımızın katledildiği yerde konuşmalar yapıldı. Oktay'ın babası ve Faysal'ın ablası yaptıkları konuşmalarda Aydınlık-TİKP çetesini lanetlediler. Emekçi halkın bunlardan hesap soracaklarını belirttiler. Her iki konuşmacı da ölen yoldaşların mücadelesini sürdüreceklerini haykırdılar.

Meydan Mahallesinde yürüyüş daha da kalabalıklaştı. Yürüyüşe katılanlar yaklaşık 7 saatten beri ayaktaydılar.Oktay yoldaş Ahkapı mezarlığına gömüldü.Faysal yoldaş ise Adana'ye 7 km uzaklıktaki köyüne (Karayusuflu köyü) götürüldü. Tüm köy halkı topluca Faysal'ın cenazesini bekliyordu.Köyde yapılan törenle yoldaş toprağa verildi.Karayusuflu halkı Aydınlık-TİKP çetesine nefretini haykırdı. Devrimcilerden sık sık köye gelmelerini ve Halkın Kurtuluşu gazetesi getirmelerini istediler.

Devrimciler Aydınlık-TİKP çetesinin kışkırtıcı yayınını boşa çıkarmak için Meydan Mahallesinde toplantı yaptı

Elini iki yiğit proleter devrimcinin kanına bulayan Aydınlık-TİKP çetesi sıkıştığı köşeden kurtulmak için yalan iftira ve kışkırtmalarla dolu bir yayına girişti. Onun birgün söylediği diğer gün söylediğini tutmuyordu. Ayrıca durmadan tahrik eden bir yayın yapıyordu. Karşı- devrimci çetenin amacı açıktı:Tecrübesiz proleter devrimci sempatizanları herhangi bir bireysel saldırıya iterek, cinayetlerini karartacak bir olay yaratmaktı.

Bu sinsi amacı anında farkeden Adanalı proleter devrimciler, 2 Ağustos Çarşamba günü akşamı Meydan mahallesinde Oktay yoldaşın evinin önünde kalabalık bir toplantı yaptılar. Toplantıya 200 civarında proleter devrimci ve sempatizan katıldı. Toplantının konusu,Aydınlık-TİKP çetesinin kışkırtıcı yayınını, bu yayının sinsi amacını teşhir etmek bu karşı-devrimci hareketin bugünkü siyasi konumunu ve bu ihanet akımına karşı nasıl bir mücadelenin verilmesi gerektiğini kavratmaktı..

Toplantıya katılan emekçiler ve gençler faşist diktatörlüğe ve ona uşaklık eden TİKP-Aydınlık çetesine karşı mücadele kiniyle doluydular.

Toplantıda,TİKP-Aydınlık revizyonist çetesinin izlediği siyasi çizgi ve bu çizginin bugün vardığı yer ele alındı. Ulusal ve uluslararası planda "Üç Dünyacı" revizyonistlerin yeni karşı-devrimci girişimleri tartışıldı. "Üç Dünyacı" hainlerin, artık sadece halkı pasifleştiren ve teslimiyet yayan bir akım olmakla kalmadıklarını, onların artık karşı-devrim yararına halka ve devrimcilere şiddet uygulama yönünde hızla ilerledikleri belirtildi. Bunun emperyalizme ve gericiliğe kapılanmanın doğal bir sonucu olduğu söylendi.

Toplantıda karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"nden nefretle bahsedildi. İşçi ve genç yoldaşlar bu teoriyi teşhir ettiler.

Konuşmalarda görevin devrim yapmak olduğu, revizyonist ihanet akımlarının ise bunun önüne engel olarak çıktıkları belirtildi. TİKP-Aydınlık çetesine karşı mücadelenin emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı verilen mücadeleye tabi olarak ele alınması gerektiği vurgulandı.

Daha sonra TİKP-Aydınlık revizyonist çetesinin kışkırtıcı yayını teşhir edildi. Kişisel çıkışlar eleştirildi. Oktay ve Faysal'ın öldürülüşünün kişisel bir mesele değil, devrimle karşı-devrim arasındaki çatışmanın bir sonucu olduğu belirtildi. Meselenin tek tek Aydınlıkçılardan öç almak değil; bu ihanet akımının kitleler içinde teşhirinin hızlandırılması ve içinde bulundukları tecrit çemberinin daha da daraltılması olduğu vurgulandı.

Oktay yoldaşın yaşlı babası, bu toplantıda üç konuşma yaptı.Sonuncu konuşmasında şöyle dedi: "Oktay ve Faysal'ın öldürülüşü kişisel bir mesele değildir. Eğer böyle ol-

Dev.Sa.7.Sü.3'de

Adana'da devrimci demokrat kişi ve kuruluşların basına açıklaması:

'Aydınlık - TİKP çetesini lanetliyoruz'

Adana devrimci gençliğinin yiğit önderleri, Oktay ÇİĞDEMAL ve Faysal KELLECİ, TİKP-Aydınlık diye bilinen halk ve devrim düşmanı çevrenin saldırgan taraftarları tarafından 30 Temmuz günü katledildi.

Oktay ve Faysal'ın katledilişi Adana halkı ve gençliği tarafından büyük bir tepkiyle ve nefretle karşılandı. Adana emekçi halkından ve gençliğinden binlerce kişi, "devrimci" maskesi takan provokatör katilleri, onları bu yola sürükleyen TİKP-Aydınlık çetesini ve bu çetenin hizmet ettiği faşist diktatörlüğü aktif yürüyüşle protesto etti.

Aydınlık-TİKP, halk düşmanı çete sorumlusu oldukları cinayeti gizleyebilmek için en adi yalan ve iftiraya başvurdular. Peş peşe çıkan üç ayrı sa

De.sa.7.sü.2'de

Adana'daki gazete bayileri konuşuyor

ŞADIK KIRTASİYE-SADIK PALANKÖK: Bugüne kadar Aydınlık gazetesi satıyordum. Bugün ise Aydınlıkçılar halk gençliği arasında düşmanlık körüklemekte ve bunu katliamlara kadar sürdürmektedirler. Bunların devrimci olmadıklarını gördüm.Halk önderlerine kurşun sıkanlar karşı-devrimcidir. Bundan böyle Aydınlık gazetesi satmayacağım.

HACI BABA BAYİİ-ŞEVKET TERZİ: Aydınlıkçıların katliam ve saldırılarını nefretle kınıyorum. Bundan sonra Aydınlık gazetesi satmayacağız.

YÜKSEL PLAKÇI-ADNAN YÜKSEL: İki gençlik önderinin katledilmesinden sonra benim için Aydınlıkçılar artık halk düşmanıdır. Hiç bir gazete bayii Aydınlık gazetesi satmamalıdır.

AKIN PLAKÇI: Öldürülen Oktay ve Faysal arkadaşlar halkın bir parçasıydılar. Onları devrimciler değil, ancak karşı-devrimciler öldürebilir. Bugüne kadar Aydınlık gazetesi satıyordum, ama bundan böyle bu gazeteyi satmayacağım artık.

Akın Plak Gazete Bayiinde çalışan Muammer Gündüz de şunları anlatıyor:

"Olaydan biraz önce uzun boylu, sarı saçlı biri gelip tomar halindeki (12 adet) Aydınlık'ları aldı ve parasını verdi. O çıktıktan hemen sonra duyduğum bir sesle dışarı çıktım. O sırada gazeteyi alan kişinin birine bir darbe vurup 813 No'lu sokağa girdiğini gördüm. Sonra bu kişi 798 No'lu sokaktan caddeye çıktı ve kaçtı.

Bu kişinin üzerinde kırmızı süeter vardı. Elindeki Aydınlık gazetelerini de dükkanın yanındaki boşluğa attı.

Bu olaydan sonra hiç kimse Aydınlık gazetesi almadı."

Saldırıya uğrayan bir devrimci olayı anlatıyor:

'Bülent elindeki bıçağı Faysal'ın boynuna sapladı'

Girne kahvesinin ilerisindeki bir kahvede oturuyordum. Oktay, Faysal ve bir arkadaşı daha kahveye geldi. 7 arkadaşımızı ihbar eden Aydınlıkçılar gazete satıyor dediler. Kahveden çıktık Girne kahvesinin oradaki trafonun önünde toplandık. 8 kişiydik. İleriden Aydınlıkçılar geliyordu. Önde Namık vardı. Arkasında iki kız gazete satarak geliyordu. Kızların da arkasında 20 kişiden fazla bir grup dağınık olarak yürüyordu.Bize yaklaşınca önlerine çıktık. Oktay bu gazetenin 7 devrimciyi ihbar ettiğini bu mahallede sattırmayacağımızı söyledi. Bunun üzerine DGB Başkanı Namık "bizim amacımız gazet satışı değil, ya siz öleceksiniz ya biz"dedi. Aynı anda Bülent Aloğlu bıçağını havada sallayarak Faysal'ın koluna sapladı. Faysal'ın kolundan bir parça koptu. Ben birinin elinden gazeteleri alarak Bülent'in suratına fırlattım. Bülent geri dönerek Faysal'ı gördü. Faysal'ın arkası dönük kolundaki yarayla ilgileniyordu. Bülent elindeki bıçağı Faysal'ın boynuna sapladı. Sonra bana döndü. Aydınlıkçılardan bıçak ele geçiren birinin üstüne yürüyünce Bülent geri çekildi. Ardından mavi gömlekli biri üstümüze geldi. Çevrede toplananlar Aydınlıkçıları taşlamaya başlayınca o da ötekiler de kaçtılar. O sırada Oktay'ı gördüm boynundan kan akıyordu. Biz Aydınlıkçıları taşlayarak kovalamaya devam ettik. Saldıran PDA'cılardan tanıdıkların Namık, Bülent, İsmet Evyapan, Adana Erkek Lisesinden Cebbar,kıvırcık saçlı zenci tipli biri, Sarıbahçe Köyünden şahsen tanıdığım iki kişi.

Niğde cezaevinden 13 proleter devrimcinin telgrafı:

'Aydınlıkçı revizyonistlerin gericiliğin önünde diz çökmeleriyle devrimcilere karşı saldırganlaşmaları arasında doğrudan bir ilişki vardır'

Niğde Kapalı Cezaevinde bulunan 13 proleter devrimci, Hacı Tonak, Mustafa Yalçıner, Metin Güngörmüş, Yavuz Yıldırımtürk, Ertan Günçiner, Ali Büyükyiğit, Hasan Kırkteke, Aydın Çubukçu, Sevinç Aktaş, Sefa Asım Yıldız, Hasan Ataol, Gökhan Harmandalıoğlu ve Mehmet Şahin 30 Temmuzda Oktay ve Faysal yoldaşların Adana'da Aydınlıkçı revizyonistler tarafından katledilmesi üzerine Adana YDGD, Adana Liseli Öğrenciler Birliği ve YDGF'ye bir telgraf çekmişlerdir.

Telgrafta şunlar belirtilmektedir:

"Federasyonunuz ve derneklerinizin üyesi genç proleter devrimciler OKTAY ÇİĞDEMAL, ve FAYSAL KELLECİ'nin TİKP-Aydınlıkçı provokatörler tarafından kalleşçe şehit edildiğini derin bir acıyla öğrendik.

Biz OKTAY yoldaşı yakından tanıyorduk. O, çok genç yaşına rağmen, uzun sayılabilecek bir süreden beri emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme, revizyonizme ve her türden gericiliğe karşı savaşın en ön saflarında yer alıyordu. O, mücadelesi boyunca faşist saldırıları polis işkencesini ve faşizmin zindanlarını yakından tanıdı ve onlara yiğitçe göğüs gerdi. Kişisel olarak tanıyamadığımız diğer yoldaşımızın da, aynı özelliklere sahip olduğundan hiç bir kuşkumuz yok.

Biz bu olayın, Aydınlık revizyonizminin izlediği Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi,Çin'i hegemonya peşinde koşan yeni bir süper devlet olarak dünya sahnesine çıkarma sevdasında olan revizyonist ÇKP yönetiminin maşası, faşist diktatörlüğün yardakçısı provokasyon çizgisinin bir sonucu olduğunun tamamen bilincindeyiz.

Biz, aynı zamanda bu olayın,Aydınlık revizyonistlerinin Marksizm-Leninizm karşısında içine düştükleri acz, öfke ve saldırganlığın en açık bir örneğini de teşkil ettiği görüşündeyiz.

Biz, şimdiye kadar pasifizmleriyle ün yapmış bu hainler gürühunun böylesine saldırganlaşmasını yadırgamıyoruz. Onların, emperyalizm ve gerici sınıflar önünde diz çökmeleriyle devrimcilere karşı saldırganlaşmaları arasında doğrudan bir ilişki vardır. Biz, yine biliyoruz ki, bizzat Aydınlık revizyonizminin şefleri de geçmişte devrimcilere karşı canî komplolar tezgahlamışlar ama polisin ve MİT'in eline düşünce faşistler haline dönüşmeleri arasındaki bağı da görüyoruz.Onlar, bugün sahte T"K"P'nin geçirdiği evrimi geçiriyorlar. Onlar,önüne gelene Kontr-gerilla yaftası asarken, kendileri MİT ve Kontr-gerillayla iç içe ve kucak kucağıdırlar. Onlar, şimdiden karşı-devrim cephesinde yer almış ve halkın mücadelesi önünde ezilip geçilmesi gereken bir engel haline gelmişlerdir. Nitekim Adana'da öteden beri faşistlerin boy hedeflerinden biri durumunda olan yoldaşlarımızı katletmeleri bunun açık bir kanıtıdır.

Arkadaşlar, yoldaşlar; acımız gerçekten derin, ama devrimcilerin yas tutmaya zamanları yok.OKTAY ve FAYSAL emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve revizyonizme karşı mücadelede şehit düştü ve sayısı pek çok olan devrim şehitleri arasındaki onurlu yerlerini aldılar. Devrimcilere düşen görev, mücadele içinde acıyı kuvvete dönüştürmek ve onların mücadelesine daha da kararlı olarak sarılmaktır.

Aydınlık bir gelecek uğruna bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm uğruna savaşta düşenler ölmez. Halkımızın kurtuluş mücadelesi er ya da geç tüm emperyalistleri ve gericileri silip süpürecek, devrim yolunda dökülen kan yerde kalmayacaktır. Buna inancımız tamdır."

HACI TONAK
MUSTAFA YALÇINER
METİN GÜNGÖRMÜŞ
YAVUZ YILDIRIMTÜRK
ERTAN GÜNÇİNER
ALİ BÜYÜKYİĞİT
HASAN KIRKTEKE
AYDIN ÇUBUKÇU
SEVİNÇ AKTAŞ
SEFA ASIM YILDIZ
HASAN ATAOL
GÖKHAN HARMANDALIOĞLU
MEHMET ŞAHİN

Adana YDGD ve ALÖB açılmalıdır

Aydınlık-TİKP revizyonist katilleri ellerini kollarını sallayarak dolaşırken, Adana Valiliği Adana YDGD, ALÖB, Meydan Mahallesi YDGD, Adana YDGD'nin iki lokalini süresiz olarak kapattı.

Bu halka ve halk gençliğine karşı yönelen karşı-devrimci saldırının yeni bir parçasıdır.

Emekçi halk bu saldırıların son bulmasını, dernekler ve tüm demokratik kuruluşlar üzerindeki saldırının son bulmasını istemektedir.

Adana Valiliğinin kapattığı bütün dernekler derhal açılmalıdır.

HALKIN KURTULUŞU

Adana'da Devrimci Yol taraftarları :

«aydınlıkçıları halka teşhir etmeli ve halk güçlerinden tecrit etmeliyiz»

Oktay ve Faysal yoldaşların Adana'da Aydınlıkçı revizyonist çeteler tarafından katledilmesi üzerine Adana'daki Devrimci Yol taraftarları bir bildiri yayınladılar."Halkımıza" başlığını taşıyan bildiride Aydınlıkçı katiller ve Aydınlık gazetesinin yalan ve demagojisi teşhir edilmekte ve "bu döneklerin hazırlayacakları yeni provokasyonlara ve tertiplere karşı uyanık olmalıyız" denilmektedir.

Bildiride şunlar belirtilmektedir:

"Aydınlık faşistlerden öğrendiği yalan, demagoji ve sahtekarlıklarla halkın gözleri önünde işledikleri cinayetlerin altından kalkamayacaklardır. Faşistlerin devrimcileri katlettikten sonra kanlı dişlerini göstererek halkı kandırmak için sırıttıkları, sahte barış havarisi kesilerek devrimcileri devrimcilerin öldürdüğü yalanı ve demagojisini yaydıkları gibi Aydınlık'ta kendilerinin işlediği bu son cinayetleri Halkın Kurtuluşçularının birbirini öldürdüğü yalanı ve demagojisiyle kuyruğunu kurtaracağını sanmaktadır. Bugüne kadar barış havariliğini kimseye bırakmayan Aydınlık derebeylerinin kelleri görünmüştür . Aydınlıkçı katilleri halk gözleriyle görmüştür. Faşist güçler yardımlarına koşmalarına rağmen bu cinayetlerin altından kalkamayacaklardır. "Kontrgerilla ile uğraştığam için bana saldırıyorlar,çamur atıyorlar" gibi uyutmacalara, sahte sığınaklara ve şarlatanlıklarına halk güçlerini asla inandıramayacaklardır. Köhnemiş şatoları halk tarafından başlarına yıkılacaktır. Şimdiye kadar devrimcileri saldırgan olarak göstermeye çalışarak gerçek yüzünü saklamayı amaçlayan bu hainler çetesinin kanlı ve sahtekar yüzü açığa çıkmıştır.

Sınıf işbirliği esasına dayanan üç dünyacılık insanı devrime ve halka ihanet çizgisine kadar böyle götürür.Faşistlerin kucağına oturtur. Faşistlerin halka karşı baskı ve terörleri kalleşcesine sürerken, halk güçleri ile halk düşmanı faşist güçler arasındaki savaş amansızca sürerken elbetteki halkın talebi kendilerine devrimciyim diyen herkesin birleşerek, birlikte faşistlere karşı mücadele etmesidir. Yoksa faşistler gibi halka saldırması olsa olsa karşı-devrim güçlerinin talebi olabilir.

Adana'da faşizme karşı mücadelemizin yükselmeye başladığı bir dönemde Yavuzlar mahallesinde 600-700 devrimcinin kadınıyla, erkeğiyle, yaşlısıyla gençiyle her çeşit devrimci siyasetten insanlarla omuz omuza vererek mahalleyi basmaya gelen 300-400 kişilik faşist katiller gürühunu darmadağınık ettiği onurlu kavgamız içinde hiç görünmeyen Aydınlıkçı hainlerin adeta devrimci güçlerin bu başarısını karalamak için kurdukları son tuzak karşısında halk güçleri bu olaya da diğerleri gibi sessiz kalmamalıdırlar.Aydınlıkçı dönekleri halka şikayet etmeliyiz. Halka bunların hain ve sahtekar yüzlerini sonuna kadar açıklamalıyız.Sahte devrimcilik maskelerini yırtıp kanlı yüzlerini halka göstermeliyiz. Aydınlıkçıları halka teşhir etmeli ve halk güçlerinden tecrit etmeliyiz.Bu döneklerin hazırlayacakları yeni provokasyonlara ve tertiplere karşı uyanık olmalıyız. Unutmamalıyız ki bizim asıl düşmanımız halk düşmanı faşist güçlerdir. Asıl düşmanımıza karşı bütün halk güçleri ile birleşerek vereceğimiz mücadele esastır.